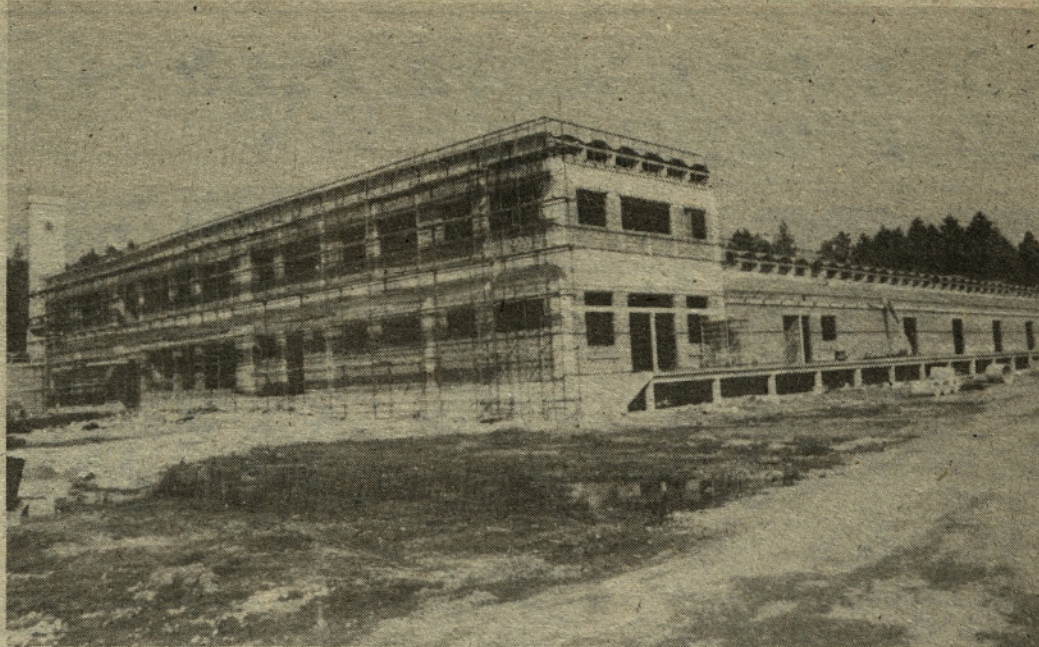

VEČ MLEKA IN MESA

V bitki za hrano ima pomembno mesto živinoreja. Čeprav smo v proizvodnji mleka in mesa v SR Sloveniji že dosegli vidne rezultate, imamo še rezerve, ki jih bo treba izkoristiti, da bi dali na trg več za zdaj še občasno manjkajočih proizvodov.

Za razvoj živinoreje in izboljšanje preskrbe z mlekom in mlečnimi proizvodi bo velika pridobitev nova mlekarna v Arji vasi, ki bo predvidoma zgrajena to jesen. Dnevno bo lahko odkupila in predelala 150.000 litrov mleka, kar je precej več, kot ga sedaj odkupimo. Da imajo pomemben delež pri preskrbi trga z mlekom in mesom živinorejske farne družbenega sektorja, lahko preberemo v reportažnem zapisu Obiskali smo živinorejsko farmo Podlog, ki jo objavljamo na 5. strani.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1983

119830994.3

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto VI
Številka 3
Marec 1983

„SAVINJSKI OBČAN“ izdaja Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Žalec.

Uredniški odbor: Jože Jan (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Elza Golob, Franc Izlaker, Franc Ježovnik, Kristjan Markovič, Cveta Mikuz, Irena Terlav, Lojze Trstenjak, Breda Verstovšek, Marjan Vidmar, Nevenka Žohar in Milan Žolnir.
Naslov uredništva: Žalec, Ulica heroja Staneta 1, telefon 710-671

Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 je časnik „Savinjski občan“ oproščen prometnega davka.

ENOTNI V ZDRUŽENEM DELU

Zdajšnji trenutek nam narokuje ustvarjalno zagretost na vseh področjih združenega dela, da bi dosegli višjo produktivnost in uresničili stabilizacijski program. Lahko bi zapisali, da je v tej problematiki izzvenela tudi občinska programska konferenca ZK Žalec.

Čas je sedaj tak, da so deklarativne napovedi in obljube zamenjali delovni dogovori s konkretno vsebino, kajti le tako bomo najhitreje iz-

plavali iz težav, ki nas pestijo. In treba je vedeti, da te težave ne izvirajo zgolj iz naših slabosti, marveč so odraz splošne krizne situacije v svetu.

Iz spleta kritičnih pripomb, pa tudi dobrih predlogov, bi izluščili le nekatere:

Ko govorimo o nujnosti skromnejše porabe, ne bi smeli pozabljati na osnovno nalogo, to je vsja produktivnost, kajti le v tem je odgovor, kdaj in kako bomo ustvarili pogoje za stabiliza-

cijo našega gospodarstva.

Tehnologija je kajpak tesno povezana z visoko produktivnostjo, zato jo bomo še naprej razvijali in širili na vseh področjih združenega dela. Če bomo proizvajali več in bolje, bo to hkrati pomenilo zeleno luč za večji in učinkovitejši izvoz. V tem pogledu smo v Sloveniji pa tudi v naši občini že dosegli nekatere spodbudne rezultate. Takšne dobre izkušnje velja posnemati zlasti v tistih DO, kjer

imajo pogoje za mednarodno delitev dela.

V tej smeri ima nedvomno odprta vrata tudi obrt, zato jo bomo močneje vključevali v izvoz. Izkušnje naših hrabre, da je tudi drobna, neserijska proizvodnja lahko uspešna in prodorna na zunanjem trgu, seveda, če je kvalitetna.

In ko že omenjamo izvoz, se z rezultati na začetku leta ne moremo kaj prida pohvaliti, saj zaostajamo za planskimi predvidevanji. Pomeni, da bo treba poslej napeti vse sile, da bi nadoknadili zamujeno in do konca leta v celoti uresničili zastavljene izvozne naloge.

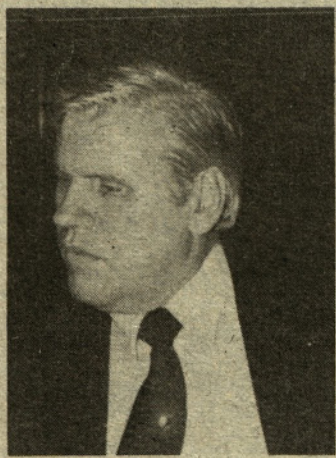
Odgovorne naloge nas čakajo tudi v kmetijstvu, kjer nadaljujemo bitko za več hrane. Nadpoprečni pridelki v preteklem letu nas hrabrijajo in hkrati spodbujajo, da bomo tudi letos storili vse, da bi polja kar najbolje obrodila. Radi bi več mesa in mleka, skratka, nalog je nič koliko. Razumljivo je, da se bomo še naprej dohodkovno povezovali in pri tem združevali sredstva in delo.

Pri tem se ne bomo zapirali v občinske in regijske meje, marveč se bo združeno delo povezovalo na širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Razumljivo je, da takšno delo narekuje icedno enotnost Zveze komunistov, Socialistične zveze in vseh drugih družbenih dejavnikov, kajti le združeni bomo uresničili naloge, ki stojijo pred nami.

L. Trstenjak

ŠTEFAN KOROŠEC V ŽALCU

Pred dnevi je žalsko občino obiskal član predsedstva CK ZKS Štefan Korošec in se z gospodarstveniki in s političnimi aktivom občine pogovarjal o aktualni gospodarski situaciji in o značilnostih idejnih tokov v naši družbi. V uvodu je Štefan Korošec opozoril na zaostrene gospodarske razmere, ob katerih se pojavljajo tudi idejna naspotja. Neučinkovitost pri reševanju obstoječega stanja slabi tudi politično razpoloženje. »Idejni nasprotniki se zavzemajo za spremembo sistema, kar je za nas nesprijemljivo, še zlasti komunisti se moramo zavzemati za učinkovitejšo uveljavljanje stališč 12. kongresa ZKJ, na katerem smo jasno odgovorili, v kateri smeri je naša nadaljnja pot.« je poudaril Štefan Korošec.

Zadolženost in neizpolnjevanje izvoznih ciljev nas postavlja v izredno težak položaj. Zato so v pogovoru največ pozornosti namenili izvoznim načrtom. »Tudi v žalski občini gospodarstvo še lahko poveča

izvoz, čeprav se zavedamo, da s tem zmanjšujemo dohodek, kar pa nam povzroča tudi težave. Glede na to, da smo kmetijska občina, smo še kako zainteresirani za učinkovitejšo razreševanje cenovnih neskladij, ki zavirajo uspešnejšo proizvodnjo hrane.« je dejal Andrej Šepec, predsednik komiteja za družbeno ekonomski razvoj in planiranje.

Ob zaključku pogovora je dr. Emil Rojc, sekretar MSZKS, strnil pogovor v obvezujoče zaključke s katerimi bodo seznanili samoupravne organe, družbenopolitične organizacije in delavce občine, da bi z boljšim razumevanjem sedanjih razmer odgovorneje uresničevali zastavljene cilje.

jk

Zorane brazde

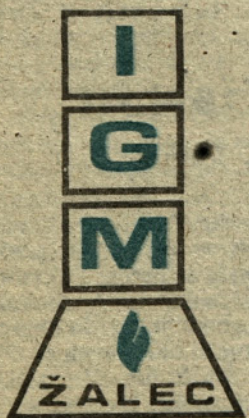
(Foto: L. Korber)

Sedaj, ko smo dočakali tudi že koledarsko pomlad, je završelo na poljih. Vse več je zoranih brazd, povsod čistijo travnike in opravljajo druga dela.

Ozimna žita so lepo obrasla in če jih bomo po potrebi dognjevali, lahko pričakujemo še eno bogato žetev. Jarih žit v Savinjski dolini ne sejemo, kar največ zemlje pa bomo posejali s koruzo in z drugimi krmnimi rastlinami, sadili pa bomo tudi krompir.

V bitki za hrano in kar najboljšo žetev bomo poiskali vsako njivico neobdelane zemlje in jo obdelali, hkrati pa pomagali ostarelim kmetom, ki niso več sposobni za takšno delo.

Zapisali bi še, naj lastniki že vendar pospravijo koruznico s polj, ki ponekod še straši.

30 LET
Gradnja
ŽALEC

PROIZVODNI PROGRAM:

- SCHIEDEL dimniki
- SCHIEDEL etažni dimniki
- SCHIEDEL ventilacijske tuljave
- notranji in vrtni kamini
- oprema za parke in kampe
- montažne troprekatne greznice
- potresni zidaki
- teroizolacijska opeka
- betonska opeka

10 let SCHIEDEL

TOVARNA NOGAVIC POLZELA POVEČUJE IZVOZ

O letošnjem proizvodnem programu Tovarne nogavic Polzela, v katerem napovedujejo izdatno povečanje izvoza, smo se pogovarjali z direktorjem Alojzjem Došlerjem.

Se pred tremi leti Tovarna nogavic Polzela svojih izdelkov ni izvažala na zunanja tržišča. Čeprav se je že takrat uvrščala, med naše največje proizvajalce nogavic na jugoslovanskem trgu, je vso proizvodnjo zlahka prodajala doma.

Zaostreni pogoji gospodarjenja z vsemi restriktivnimi ukrepi v deviznem in drugem poslovanju so narekovali usmeritev tovarne v izvoz. Takšna izvozna naravnost je povsem pravilna pa tudi nujna, kajti polzelska tovarna nogavic uporablja v proizvodnji kar 90 odstotkov surovin iz uvoza.

A. Došler: »Zaradi vse večjih težav pri zagotavljanju potrebnih surovin, smo začeli raziskovati zunanja tržišča, da bi si zagotovili izvozne posle. Naloga ni bila lahka, kajti na konvertibilnih tržiščih Zahodne Evrope vlada huda konkurenca oziroma dokajšnja nasičenost s takšnimi izdelki.

Bili smo uspešni, kar kaže podatek, da je v lanskem letu že 34 odstotkov naših kapacitet delalo za izvoz, letos pa bodo izvozni posli še večji. Položaj na zunanjih tržiščih nam je narekoval, da smo prevzeli tudi določena naročila za pletenje nogavic in pri tem ustvarili čiste devizne učinke.

Največje težave glede oskrbovanja s surovinami smo prebrodili v prvih treh mesecih lanskega leta, potlej pa se je oskrba izboljšala.

S. občan: »V letošnjem proizvodnem programu ste napovedali razširitev izvoznih poslov. Ali to pomeni, da boste z izvoznimi učinki že lahko v celoti pokrili potrebe po uvozu surovinskih materialov?«

A. Došler: »Letos bo že polovica naših kapacitet delalo za izvoz.

Od letošnjega plana 35 milijonov parov nogavic, jih bomo 17 milijonov parov izvozili. Zaradi povečanega iz-

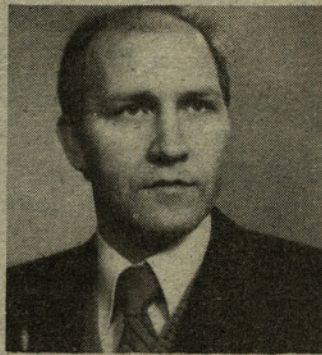
voza bo domače tržišče dobilo sicer nekaj manj nogavic, vendar si bomo prizadevali zadovoljiti tudi naše glavne oziroma redne odjemalce. Tudi letos bomo izvažali tudi naše delo, kar pomeni, da bomo za nekatere inozemske kupce pletli nogavice. To je v sedanjih pogojih še nujno, ker si moramo pridobiti dovolj deviz za uvoz surovin. V ta namen združujemo tudi izdatna dinarska sredstva, skratka, storili bomo vse, da si bomo zagotovili potrebne surovine za nemoteno proizvodnjo.

S. občan: »Izvažati delo najbrž ni dolgoročno usmeritev v vašem izvozu. Kakšne so možnosti, da bi postopoma v celoti prešli na izvoz finalnih izdelkov?«

A. Došler: »Izvoz finalnih izdelkov je naša dolgoročna domena oziroma perspektiva. Vendar je trenutno položaj tak, da smo zainteresirani tudi za takšna naročila, ker nam ti posli prinašajo devizne učinke. Izvozne posle pač prilagajamo razmeram in pogojem na zunanjih tržiščih.

Seveda pa je možno uvažati granulate in jih v domačih tovarnah predelati v niti za pletenje nogavic. Tak uvoz je cenejši, po drugi strani pa daje delo in zaslužek naši industriji.

S. občan: »Tovarna nogavic Polzela je soinvestitor izgradnje JULON Ljubljana. Naložba naj bi nogavičarski industriji zagotovila surovine. Izgradnja JULONA ni kon-

Alojz Došler

čana, pa bi vas vprašali, kakšne obete ima ta naložba za vas.

A. Došler: »Res je, da JULON v sedanji situaciji ni razrešil vseh problemov, vendar veliko pove podatek, da je že sedaj naša tovarna dobila preko JULONA polovico surovin. Če jih ne bi dobili, bi to pomenilo velik udarec za našo proizvodnjo. Zato je JULONU še potrebna pomoč.

S. občan: »Znano je, da se nogavičarska industrija na Zahodu nenehno obnavlja in tehnološke izpopolnjuje strojni park in proizvodnjo ter pri tem dosega visoke delovne učinke. Kakšen je v tem pogledu položaj jugoslovanske nogavičarske industrije — konkretno polzelske tovarne nogavic?«

A. Došler: »Naši partnerji v razvitem svetu vlagajo velika sredstva v modernizacijo proizvodnje. Zavedajo se, da bodo le tako ostali konkurenčni. Lahko rečem, da se je Tovarna nogavic Polzela s

svojo storilnostjo izenačila s proizvodnimi partnerji na tujem s tem, da je dosegla evropsko raven proizvodnje.

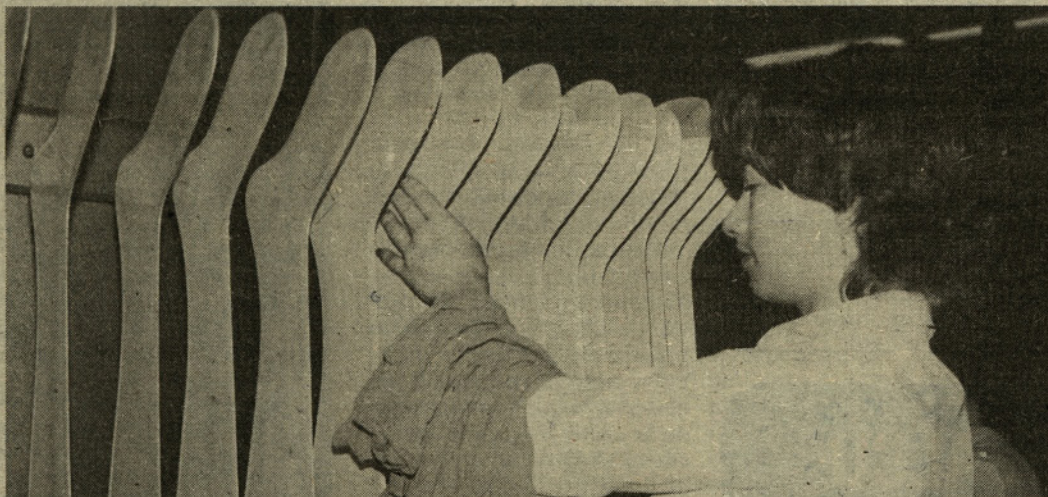
To bitko za modernizacijo in večje proizvodne učinke je treba nadaljevati, če hočemo v korak z njimi. Vendar je položaj pri nas sedaj tak, da že štiri leta ne vlagamo v modernizacijo kar je škoda. Zato smo se odločili za večjo naložbo — za nakup novih strojev, kajti sedanji strojni park je deloma že zastarel. Zavedamo se, da bomo le na novih strojih pri kar največjih delovnih učinkih lahko ostali konkurenčni na zahtevnih konvertibilnih tržiščih.

S. občan: »Za kolikšne naložbe gre in kakšne učinke pričakujete od nove investicije?«

A. Došler: »Nova strojna oprema nas bo stala cca 30 milijonov dinarjev. Izračunali smo, da je tovarna že pri sedanjem in nadalje planiranem izvozu sposobna odplačati ta dolg oziroma posojilo. Ker gre v celoti za naložbo, s katero povečujemo izvoz, bi morala imeti prednost. Kako perspektivna in smotrna bo ta naložba, kaže podatek, da bo z novimi delovnimi učinki že moč preseči letni izvoz v primerjavi z uvozom za 35 odstotkov. Nove stroje pa zahtevajo tudi zunanji partnerji, za katere pletemo nogavice in plasiram finalne izdelke.

S. občan: »Ali poleg nakupa strojnega parka računate še na kakšno novo naložbo?«

A. Došler: »V zaključni fazi je gradnja šivalnice, s katero smo razširili ozko grlo, v proizvodnji. Strojno opremo že imamo in na njej tudi proizvodnja že teče. L. Trstenjak

Posnetek iz proizvodnje nogavic

ZK o našem tisku

Pred nekaj dnevi se je v Beogradu končal 6. plenum CK ZKJ, na katerem so med drugim razpravljali o aktualnih vprašanjih javnega informiranja in o nalogah zveze komunistov na tem področju. Čeprav so razpravljali obravnavali sistem informiranja v jugoslovanskem prostoru, pa velja marsikatera ugotovitev tudi za lokalna sredstva obveščanja. Zato smo zbrali nekaj najpomembnejših misli, izrečenih na tokratnem srečanju.

Zveza komunistov je v zadnjem času pogosto razpravljala o naši informacijski dejavnosti, kar je posledica dvojeva: raznih negativnih pojavov v našem novinarstvu in zaradi tega povečano nezadovoljstvo s tiskom; večje zanimanje pa je sprožila tudi potreba po nadaljnji samoupravni preobrazbi sistema obveščanja.

Ko govorimo o negativnih pojavih, jih lahko naštejemo kar cel kup: želja po senzacionalizmu, enostransko in površno obravnavanje dogodkov in pojavov, določeno neznanje v posamezne vrednote socialističnega samoupravljanja, nacionalizem, lokalizem in še bi lahko naštevali. Vse preveč je poslušnih novinarjev, ki ne znajo ali pa počejo razmišljati z lastno

glavo. Zaradi strahu pred posledicami se zadovoljijo z ne stvarnim prikazovanjem stanja v družbi, skrivajo se za pretirano opreznost in oportunitizem. Takšna posplošena politika pa ni v prid nobenemu uredništvu.

Zveza komunistov se ob takšnem kritičnem razmišljanju zaveda tudi svojih lastnih napak. Neenotnost v pogledih, pisanju in stališčih v tisku o družbenih problemih je po-

gosto posledica neenotnosti v vseh družbenih strukturah, tudi v zvezi komunistov. Le-ta se zaveda, da je v dokajšnji meri zanemarila partijsko propagando in včasih pozablja, da lahko zastavljene cilje uspešno uresničuje le s široko politično akcijo. Zveza komunistov je tudi opozorila, da se novinarjem večkrat neupravičeno naprti krivda za določene probleme.

Zaradi takšnih in podobnih napak je nujno podružbljanje obveščanja, kar pa ne pomeni le podružbljanja javnih glasil,

temveč je nujna večja demokratizacija in podružbljanje vseh virov informacij. Ravno zapiranje virov informiranja in njihova premajhna medsebojna povezanost so najpogostejše resnični vzrok za negativne pojave in nizko raven našega novinarstva.

Zveza komunistov je tokrat izrekla marsikatero kritično besedo, na račun tiska in tudi na račun lastnih napak. Vendar dobri nameni in odločne besede niso dovolj, vse sklepe bo treba uresničiti tudi v vsakdanjem življenju.

Irena Jelen

SODELOVANJE OBČIN ŽALEC — ŽIVINICA

V času, ko združeno delo išče nove poti in oblike povezovanja, je nedvomno razveseljiva vest o dogovorjenem sodelovanju med občinama Žalec in Živinice v BiH. Po prvih, začetnih stikih sta se pred kratkim sestali delegaciji obeh občin in se dogovorili za razne oblike sodelovanja.

Žalčani so obiskali DO Konjuh Živinice (rudnik premoga Djurdjevik) in si ogledali lokacijo za nov rekreacijski center, ki ga načrtujejo v tej občini s sodelovanjem z našo občino. Pogovori so zajeli izgradnjo farne brojlerjev s kapaciteto 20 tisoč brojlerjev v enem turnusu,

proizvodnjo rib in šampinjonov. SOZD Hmezad bo pri teh naložbah prispeval svojo tehnično znanje (tehnologijo) in izkušnje.

Omenjali so tudi sodelovanje TT Prebold pri izgradnji tekstilnega obrata. Zavod za urbanizem in razvoj občine Živinice bo še ta mesec pripravil lokacijo, TT Prebold pa bo do 1. maja pripravila idejno rešitev za nov tekstilni obrat.

Razprava je zajela tudi sodelovanje na področju lesno predelovalne industrije in sicer med DO Konjuh Živinice in Garantom Polzela. Omenjajo tudi sodelovanje z žal-

sko NAMO in s Hmezadom za boljšo preskrbo s kmetijsko mehanizacijo. V ta namen naj bi v Živinicah odprli poseben servis. Odpirajo pa se še druge možnosti sodelovanja, med drugim so omenjali organiziranje odkupa zdravilnih zelišč, gob, polžev in drugih sadežev, za kar je zlasti zainteresirana Notranja trgovina Hmezad, ki se že ukvarja s takšnimi posli.

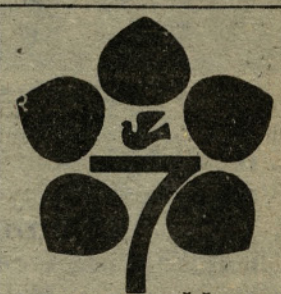
Pomembno je tudi zagotovilo rudnika Djurdjevik o dobavah premoga za potrebe žalske občine. Vse do leta 1985 bodo letno odpremjali po 5000 ton premoga v žalsko občino, po tem letu pa lahko tudi več.

OD DEKLARIRANIH NAČEL K DEJANJEM

Dva in dvajset let je minilo od takrat, ko se je petindvajset siromašnih dežel v Beogradu postavilo po robu politiki nasilja, odvisnosti in neenakopravnosti. Ni bilo malo tistih, ki so temu ostro nasprotovali in zagovarjali pravico in resnico močnejšega v mednarodni skupnosti, čeprav je bila ta resnica še tako krivična. Kljub poskusom, da bi odločanje o svetovnih vprašanjih še naprej zadržali v ozkem krogu veslesil, je nezadržano naraščalo število dežel, ki so spoznale, da globalna blokovska delitev ne more biti pot v lepši in srečnejši jutri.

Politika miru, enakopravnega ekonomskega razvoja in demokratičnih mednarodnih odnosov ter boj proti vsem odkritim in prikritim oblikam kolonialnega gospostva — to so bistveni interesi tistega dela človeštva, ki se je tokrat zbralo na sedmi konferenci neuvrščenih v New Delhiju. Kaj nam je odkrilo tokratno srečanje?

Kairo, Lusaka, Alžir, Colombo in Havana so dograjevali in dopolnjevali načela Beograjske deklaracije, tokratna konferenca pa se je bolj kot kdajkoli doslej lotila konkretnih političnih in gospodarskih vprašanj. To so

VRH NEUVRŠČENIH NEW DELHI 1983

zahtevale razmere v svetu in dejstvo, da je srečanje na azijskih tleh, kjer tlijo žarišča nekaterih najbolj perečih svetovnih problemov. Jasno je postalo eno: neuvrščeno gibanje kljub nesoglasjem ni doživelo poraza, neuvrščeni so in bodo ostali sila, ki jo bosta morala upoštevati Vzhod in Zahod. Žal pa takšna in podobna srečanja niso čarobne palice, ki bi lahko v trenutku razrešile stoletja dolge spore kot je npr. vojna med Irakom in Iranom, ustavila oroževalno tekmo in rešila človeštvo pred propadom ekonomskega sistema. Zato bo potrebno sodelovanje vseh, tudi tistih znotraj blokov, kajti svet, v katerem živimo, moramo graditi vsi in vsak mora imeti možnost, da prevzame nase svoj del pravice in dolžnosti. V nasprotnem primeru se bo svet še naprej brezupno delil na vsemogočne in brezpravne, na bogate in siromašne, na privilegirane in zatirane. (Tito na konferenci v Lusaki.)

Irena Jelen

NAŠ LETOŠNJI IZVOZNI START

Rezultati izvoza v prvih dveh mesecih tekočega leta niso razveseljivi in to velja tako za SR Slovenijo kot za celjsko območje in žalsko občino. Po pričakovanju je bil glede izvoza najslabši januar, veliko boljši pa februar, ko se je v občinskem merilu izvoz povečal z indeksom 275. Vsaj tako oziroma še več bo treba izvažati v marcu in naslednje mesece, da bi uresnili z resolucijo načrtovano 15-odstotno povečanje izvoza v primerjavi z lanskim letom.

Če upoštevamo sedanjo tržno in na sploh gospodarsko situacijo, zastavljen izvoz ne bo lahka naloga. V žalski občini se naprej daje glavni delež v celotnem izvozu industrija in pri tem je zelo pomembno, da gre v glavnem za izvoz na konvertibilno tržišče. Industrija je bila v lanskem letu udeležena v izvozu s 73 odstotki, kar pomeni, da se je struktura delež povečal v primerjavi z letom 1981 za tri odstotke. Razveseljivo je tudi, da se je izvoz najmočnejše povečal na konvertibilno področje.

Pomembno je tudi, da se je izvoz v preteklem letu gibal v okvirih republiške resolucije, saj smo ob zmanjšanem uvozu z izvozom presegli le-tega za 24 odstotkov. To

pa ne velja za industrijo, ki je zaradi velike uvozne odvisnosti z izvozom pokrila uvoz s 76 odstotki, na konvertibilnem področju pa s 94 odstotki.

Še boljše razmerje, kar zadeva presežen izvoz nad uvozom, dosega kmetijstvo. Zapišimo še to, da je lanske letošnji izvoz v žalski občini zajel 21,34 odstotka celotnega družbenega produkta. Po letošnjem družbenem planu republike Slovenije bo izvoz zajel 35 odstotkov družbenega produkta in takšnemu razmerju se približuje tudi žalska občina.

Šibka točka našega izvoza so še vedno pretežno klasični izvozni posli, v katerih je upoštevano tudi delo. Znano pa je, da se v razvitem svetu vse bolj uveljavljajo višje oblike povezovanja, torej izvozni posli, ki dajejo večje učinke. Zaželeno in potrebno je, da bomo tudi v naš izvoz vgrajevali vse več takšnih oblik povezovanja, oblik, ki nam bodo dajale večje izvozne učinke. V tem pogledu si je zastavil izvozne posle Hmezad, ki bo v Nigerijo izvozil svojo tehnologijo, kar je vsekakor pohvalno in zaželeno, najbrž pa tudi spodbudno za ostale delovne organizacije.

L. T.

SEMINAR O SAMOUPRAVLJANJU V ZDRUŽENEM DELU

Občinski komite ZKS Žalec je sredi meseca organiziral v Preboldu seminar o samoupravljanju v združenem delu, ki so se ga iz posameznih OZD udeležili vodje TOZD, predsedniki delavskih svetov, sekretarji OO ZKS in predsedniki OO sindikata. Udeleženci so se seznanili z aktualno družbenoekonomsko situacijo doma in v svetu in z vlogo subjektivnih dejavnikov v zapleteni družbenoekonomski situaciji. Predavali so Olga Jakhel-Dergan, Vera Orešnik, Albert Šipek, Janez Lenassi, Andrej Šepec, Rudi Peperko in Alojz Filipančič. Uspešno delo seminarja pa so udeleženci dogradili tudi v zaključnem pogovoru s člani političnega aktiva občine.

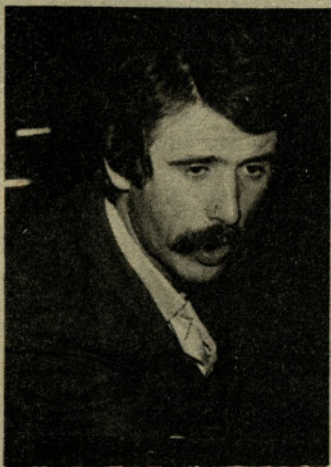
Z višjo produktivnostjo do boljših rezultatov

O tem, kako smo v žalski občini gospodarili v minulemu letu in kako uresničujemo letošnje planske naloge, smo se pogovarjali z Andrejem Šepcem, predsednikom komiteja za družbeno planiranje in ekonomski razvoj SO Žalec.

S. občan: »Čeprav smo že v tretjem mesecu novega leta, bi kazalo povedati nekaj besed o rezultatih gospodarjenja v preteklem letu. Vemo, da je bilo to obdobje preizkušnja za celotno gospodarstvo, saj je na trgu primanjkovalo marsikaj za nemoteno proizvodnjo. Kljub vsemu pa je bilo v družbenem delu opaziti pripravljenost za višjo produktivnost in to se je marsikje pokazalo tudi na koncu leta?«

A. Šepec: »Kratko rečeno spričo izredno zaostrenih razmer, s katerimi so se spoprijemali delovni ljudje v naši občini več ali manj skozi vse leto, smo lahko z dosežki zadovoljni. Niso bili redki primeri, da so ljudje delali tudi ob prostih sobotah in nedeljah in s tem zmanjšali ali celo odpravili izpad v proizvodnji, ki je nastajal zaradi neredne dobave reprodukcijskih materialov.

Dosežena stopnja gospodarske rasti je odraz naporov in prizadevanj združenega dela skozi vse leto. Proizvodni dosežki so tako odraz kvalitativnih notranjih premikov in dobro zastavljenih proizvodnih usmeritev združenega dela. Tu je treba povedati, da v strukturi proizvodnje zavzema industrija v žalski občini skoraj 80 odstotkov, le-ta pa je izredno občutljiva na neusklajena cenovna razmerja, saj gre pretežno za predelovalno industrijo.«

Andrej Šepec

S. občan: »Kakšna je bila delitvena struktura in kako so se med letom gibal osebni dohodki zaposlenih? Problem nelikvidnosti in možnosti večjega izvoza?«

A. Šepec: »Značilnost za gibanja v letu 1982 je bila, da se je zaradi poslabšanja delitvene strukture (v korist OD) močno znižala tudi akumulacija (ostanek) na poprečno uporabljeno poslovna sredstva. Ta kategorija je nižja celo za 28 odst. Ker smo v globalu prekoračili dovoljeno maso bruto OD (za 2,24 %), bo treba to uskladiti z družbeno dogovorjenimi usmeritvami.

Ostali problemi, s katerimi so se naše OZD v preteklem letu spoprijemale, se nanašajo na področje likvidnosti in na zagotavljanje obratnih sredstev in na še vedno nedodelan sistem spodbud za večji izvoz. Ugotavljamo, da v nekaterih dejavnostih hudo občutijo pomanjkanje obratnih sredstev. Problem pa se bo še zaostрил glede na neustrezno strukturo teh sred-

stev in na višje obrestne mere v poslovnih bankah. Problemi v letu 1983 niso manjši, ne glede na to, da se proizvodnja za zdaj nemoteno odvija. Da bi v 1983 letu povečali izvoz, bo potrebno dodelati nekatere elemente pospeševanja gospodarske rasti oz. izvoza.«

S. občan: »Zaradi splošnega varčevanja se naprej zmanjšujemo investicije oz. smo za večjo selektivnost naložb v povečanju izvoza. Kolikšne so bile v minulemu letu naložbe v žalski občini in katerim dajete prednost v tekočem letu?«

A. Šepec: »Menim, da prihaja pri tem do druge skrajnosti. Tako smo v minulemu letu porabili za naložbe v osnovna sredstva in obratna sredstva gospodarstvu 1,516 milijarde din ali za 33 odstotkov več kot leta 1981. Ob tem pa ugotavljamo, da gre (razen redkih izjem) za razdrobljene naložbe. OZD so sredstva porabile za razna vzdrževalna dela in naložbe v vrednosti do 50 milijonov dinarjev. Ob tem žal niso bili izpolnjeni kriteriji glede prestrukturiranja gospodarstva, prav tako pa ni bilo mogoče pričeti nekaterih dogovorjenih naložb, ki smo si jih zastavili v družbenem planu občine, pa čeprav so bila sredstva zagotovljena.

V resolucijskih usmeritvah smo v lanskem letu določili za naložbe 18 odstotkov dosežnega družbenega proizvoda. V tem letu pa so znašala samo izplačila za naložbe v osnovna sredstva 1,396 milijarde din ali 21,1 odstotek družbenega proizvoda.

Dokončali smo več manjših investicij, pri tem pa porabili precej več sredstev kot v letu 1981. Ugodno je le to, da se

TOZD Lesna industrija Zarja Petrovč

postopoma zmanjšuje delež negospodarskih naložb.«

S. občan: »Znano je, da tudi v žalski občini še obstajajo rezerve glede višje produktivnosti in večje proizvodnje, s tem pa tudi dohodka. Kaj ste storili za boljšo organiziranost, izboljšanje tehnologije in večjo konkurenčnost na domačem in zunanjem tržišču?«

A. Šepec: »Ne glede na to, da je bila rast dohodka še pod planirano, smo na tem področju napredovali. Poglobilo se je spoznanje, da še nismo najbolje organizirani in da rezerve niso zgolj v strojih, tehnologiji, normah itd., marveč zlasti na področju smotne organiziranosti posameznih sektorjev. Vidimo možnosti za večjo povezanost posameznih proizvodnih

kompleksov v reprodukcijske celote, da bi v končni fazi poslovali z manjšimi družbenimi stroški.

K temu nas ne silijo le zaostrene razmere, marveč tudi spoznanje, da je to neizogiben korak v nadaljnjem razvoju in hkrati zagotovilo za konkurenčnost na domačem in tujem trgu.«

S. občan: »Kako ocenjujete rezultate na področju mednarodne delitve dela? Kakšni so vaši načrti v letu 1983?«

A. Šepec: »Konvertibilni izvoz smo v minulemu letu v žalski občini povečali za 14 odstotkov, medtem ko smo ga načrtovali 10 odstotkov. Takšna rast je povzročila tudi strukturne spremembe, tako da se je delež izvoza na konvertibilno področje povečal od 61 na 69 odstotkov,

zmanjšali pa smo izvoz na klirinško tržišče od 39 na 31 odstotkov. Skupni izvoz je znašal 1,411 milijard dinarjev in je porasel za 1,8 odstotka. Ob tem se je skupni uvoz zmanjšal za 13 odstotkov. Po vsem tem ugotavljamo pozitivno zunanjetrgovinsko bilanco v preteklem letu. Tako smo v letu 1981 z izvozom presegle uvoz za 5 odstotkov, v lanskem letu pa že s 24 odstotki, od tega z 19 odstotki na konvertibilnem področju. S takšno izvozno in uvozno usmerjenostjo startamo tudi v tekočem letu. Predvsem si še nadalje prizadevamo razširiti izvoz na konvertibilna tržišča. Očitno je, da v tem pogledu še nismo izkoristili vseh možnosti.

Vprašanja zastavljal
Lojze Trstenjak

RANA URA NI NAJBOLJ PRODUKTIVNA URA

Z večerajšnjim dnevom smo Jugoslovani stopili v korak z ostalo Evropo in premaknili urine kazalce 60 minut naprej. S tem smo prekinili svojo zvestobo dolgoletni tradiciji, ki je v poletnih mesecih povzročala nemalo težav in zmešnjav nam in našim sosedom.

Kazalce na uri res ni bilo težko premakniti in tudi tisto uro spanja, ki nam je manjkala prvo noč, smo zlahka žrtvovali. Poletni čas da ali ne- to najbrž ni vprašanje, kajti če ga je sprejela vsa Evropa, je bil že skrajni čas, da smo tudi mi nehali biti izjema. Ali pa bodo nekateri zaradi prilagajanja ostalemu svetu hodili na delo takorekoč sredi noči — to pa bo najbrž tema številnih prihodnjih razprav. Prave težave se bodo zdaj šele pričele, kajti spet smo se dela lotili vsak po svoje, namesto da bi delovni čas reševali enotno. Pri nas je stara ljudska modrost, da se na napakah učimo, že zdavnaj izgubila svoj smisel in veljavo. Kako bi sicer lahko ponavljali iste napake, ki smo jih naredili že pred nekaj meseci, ko smo prešli na nov delovni čas? Že takrat so delovne organizacije vsaka po svoje določale začetek delovnega časa, kar je povzročilo cel kup pregulic z avtobusnimi prevozi, v družbeni prehrani in v otroškega varstvu. Za to je Izvršni svet SO Žalec poslal priporočilo o enotnem začetku delovnega časa v občini.

Ce so zagovorniki zgodnjih jutranjih ur trdili, da bomo prihranili marsikateri

kilovat električne energije, so raziskave v svetu dokazale, da to ne drži, naša domača praksa pa tudi ni najbolj spodbudna. Naši sosedji Avstrijci so po treh letih pri-

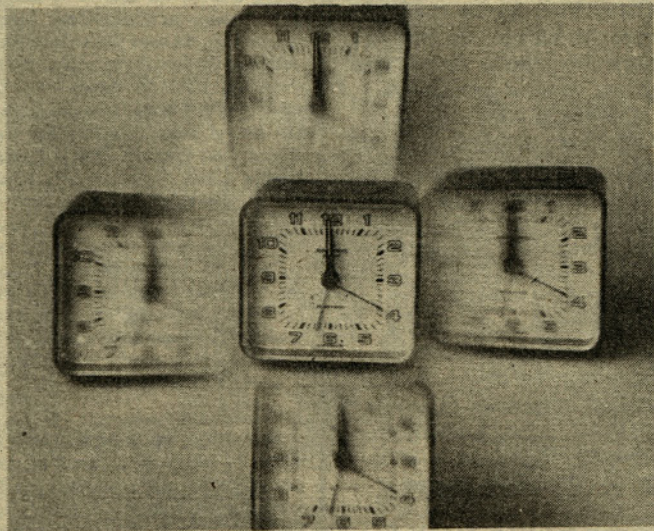
KAJ MENIJO O NOvem DELOVNEM ČASU NAŠI DELAVCI

V večini žalskih delovnih organizacij so obravnavali družbeni dogovor o urejanju delovnega in obratovnega časa v naši občini, prav tako so o njem razpravljali organi občinskega sveta Zveze sindikatov. Dogovor ni dobil pričakovane podpore, bistvene pripombe naših delavcev pa bi lahko strnili takole: delovni čas je potrebno reševati enotno v republiki, dogovor mora jasneje opredeliti nočno delo, s spremembami delovnega časa je nujno potrebno poskrbeti za prevoz na delovna mesta.

hranili le 0,2—0,3 odstotke energije. Ne gre pa tudi zatiskati oči pred ugotovitvami strokovnjakov, da rana ura še zdaleč ni najbolj produktivna ura.

Največ je bilo pripomb iz tistih delovnih organizacij, ki so že novembra prešle na nov delovni čas. Dosedanji rezultati v večini primerov niso najbolj spodbudni, zato delavci nad novostmi niso navdušeni. Precej je tistih delovnih sredin, kjer želijo z delom pričeti ob 6. uri kljub prestavitvi urinih kazalcev. Prepričani so, da je tako najlažje zagotoviti pravočasne prevoze na delovna mesta, s katerimi v preteklosti v naši občini nismo imeli malo težav. Največ podpore so družbenemu dogovoru dale šole in vzgojnovarstveni zavodi, ki se najbolj zavzemajo za premik delovnega časa.

Irena Jelen

NOVOSTI NA PODROČJU POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

Prvega julija letos bo začel veljati novi zvezni zakon o temeljnih pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, kar zahteva tudi ustrezno dopolnitev republiških zakonov in samoupravnih aktov. V Sloveniji bo do konca aprila potekala javna razprava o osnutku novega zakona, ki naj bi odkrila njegove pomanjkljivosti in slabosti. V današnji številki objavljamo nekatere poglobljene novice, ki bodo veljale v naslednjih letih v sistemu pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

MINULO DELO NAJ BO OSNOVA POKOJNINAM

Bistvena pomanjkljivost dosedanjega sistema je bila v tem, da ni spodbujal delavcev h krepitvi materialne osnove njihovega in družbenega dela ter k večji produktivnosti dela. Pokojnina je bila odvisna le od prejetega osebnega dohodka, njen osnovni materialni kriterij pa bi moral biti minulo delo. V osnutku republiškega zakona je zato predvideno, da bi se pokojnine usklajevale ne le z gibanjem nominalnih osebnih dohodkov, temveč tudi z rastjo družbene produktivnosti dela.

Zvezni zakon prinaša nekaj novosti tudi v samem krogu zavarovancev:

+ zagotovljeno je obvezno zavarovanje delavcev, ki so v delovnem razmerju, ne glede na dolžino delovnega časa. Doslej so imeli to pravico le delavci, ki so delali najmanj polovico polnega delovnega časa;

— določeno je obvezno zavarovanje delavcev, zaposle-

nih v naših organizacijah, ki izvajajo dela v tujini.

— nadalje narekuje zakon zavarovanje vseh delovnih ljudi, ki opravljajo samostojne dejavnosti. To je v Sloveniji veljalo že od leta 1973. Prvič pa je sedaj izenačen položaj, oz. so izenačene pravice in obveznosti teh delovnih ljudi z delavci v združenem delu;

— novost je obvezno zavarovanje vseh vrhunskih športnikov, kar je doslej veljalo le za profesionalce;

— obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vseh kmetov in članov njihovih gospodinjstev naj bi končno privedlo do enotnega sistema na tem področju. Kmetje in člani njihovih gospodarstev, ki imajo status združenega kmeta in plačujejo prispevek najmanj v višini zneska zajamčene pokojnine, so zavarovani v enakem obsegu kot delavci v združenem delu. Kmetje, ki tega statusa nimajo, in pa združeni kmetje, ki so zavarovani po osnovi, nižji od zneska zajamčene pokojnine, pa imajo pravico do starostne, invalidske in družinske pokojnine.

PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC

Temeljni pogoji za pridobitev starostne pokojnine ostajajo takšni kot doslej, s tem da je odpravljena t. i. gostota zavarovalne dobe. To pomeni, da je zavarovavec moral imeti zadnjih pet let 40 mesecev zavarovalne dobe. Republikam in avtonomnim pokrajinam je ponovno dana možnost, da uvedejo pravico do predčasne upokojitve (moški 55, ženske 50 let). V

tem primeru je predvideno obvezno zmanjšanje pokojnine, ki je začasno in traja največ pet let.

Pri odmeri starostne pokojnine je novost izpeljava valorizacije osebnih dohodkov, ki jih je zavarovavec dosegel v prejšnjih letih, preračunanih na vrednost dohodkov iz zadnjega leta dela, ne pa predzadnjega, kot je to bilo doslej. Novost je sicer še načelne narave, ker bi za njeno uresničitev potrebovali veliko več finančnih sredstev.

Z zakonom je zavarovancem zagotovljena tudi pravica do najnižjega zneska starostne pokojnine. Konkretna določitev zneska je prepuščena skupnosti, v osnutku je predvidena le omejitev, da ne more biti nižji od 55 odstotkov poprečnega nominalnega dohodka.

Spremembe se obetajo tudi borem in invalidom. V osnutku je podana širša opredelitev invalidnosti, druga pomembna novost pa je prenos varstva invalidnosti v OZD. Cilj tega je zagotoviti boljše in uspešnejše varstvo pri delu ter preprečevanje invalidnosti na delovnem mestu. Določene spremembe so namenjene tudi borem; po novem zakonu se bodo lahko odločili, da bodo uveljavili pravico do starostne pokojnine po splošnih pogojih, s tem da se jim obdobja posebne dobe ne računajo v pokojninsko dobo. Doslej je bila dana le možnost, da se je borec NOV lahko opredelil za enojno vštvanje te dobe.

Irena Jelen

PO POTEH NOB V SAVINJSKI DOLINI

Spomini ne zbledijo

Vsako leto, ko se poraja mesec april, nam misli zaidejo v leto 1941, v čas, ko so se nad našo domovino zgrnili grozeči oblaki druge svetovne vojne. Ze leta pred tem so naše vasi obletavali nacistični agitatorji, se bahali z izposojeno tehniko in poveljevali nacistično kulturo in standard, hkrati pa obljubljali vse to tudi nam, če pristopimo na njihovo stran. Marsikdo je tem obljubam podlegel.

Kot posledica nacistične vojne agresije v svetu so se nadaljnji dogodki hitro odvijali. Ljubljanski radio je 6. aprila 1941 v jutranji oddaji objavil vest, da je nemško letalstvo napadlo Beograd ter da so sovražne čete vdrle na naše ozemlje. Naslednje dni smo srečevali domačine-vojake razpadle stare jugoslovanske armade, ki so se z begom reševali pred nemškim ujetništvom ter pri-

povedovali, da je bil vsak odpor nemogoč, ker je odpovedal vodilni kader in celo sabotiral vsako akcijo.

Prihod nemških okupacijskih čet v našo dolino sta naznanila dva lovca, ki sta s tulečo sreno odvrгла nekaj bomb na savinjske ceste. Temu so sledile motorizirane patrolje in prve okupacijske čete. Tuji vojaki so zasedli občine, napolnili gostilne in skupaj z domačimi hitlerjanci slavili zmago. Nemški kamioni so odvažali hrano, katere so bile polne vse trgovine, za kar je poskrbela Nemcem naklonjena starojugoslovanska oblast. Samo delavci Zabukovice in Prebolda so sami izpraznili svoje nabavno prodajne zadruge s knjižicami „na up“, za kar je okupacijska oblast poslovođe opozorila in klicala na odgovornost.

Takoj zatem so sledili ukrepi: prepoved uporabe slovenščine,

uničevanje slovenske literature, izgon slovenskih učiteljev, uradnikov. Celó sam Hitler je prišel pogledat Spodnjo Štajersko in izjavil: „Naredite mi to deželo nemško.“

Nacistična okupacijska oblast in gestapo sta takoj pričela z uresničevanjem vseh ukrepov, ki naj bi našo deželo napravili nemško. Začel se je prvi izselitveni val, ki je množično zajel predvsem slovensko inteligenco in nacionalno misleče ter jih izselili na Hrvaško in v Srbijo. Sredi leta 1941 je posebna komisija evidenčno pregledala vse občane in po merilih „rasne teorije“ ter jih razdelila v štiri skupine: zelo nevarni nacizmu, nasprotniki nacizma, voditelji nacionalnega gibanja, politično nesamostojni. Skupine so potem postopoma izseljevali, pošiljali na prisilno delo, mladino pa mobilizirali v nemško vojsko.

Toda prav kmalu so nemške vojaške operacije na frontah začele zaostajati in vojna se je prevesila v dobro demokratičnih sil sveta. Komunistična partija je pod vodstvom tovariša Tita že leta 1941 krepko stopila na pot nacističnim zavojalcem. Združila je vse protifašistične demokratične množice v OF ter jih povedla v odločilni spopad s fašizmom. Preko manjših sabotažnih akcij je prešla v partizanske čete, udarno pest proti okupatorjem v gestapovskemu terorju. Razvoj oboroženega upora je porajal v naši dolini leta 1941 I. Savinjsko četo in I. Štajerski bataljon, v letu 1942 II. grupo odredov, v letu 1943 Šlandrovo brigado in v letu 1944 XIV. divizijo. Operacije

teh partizanskih enot so na terenu dopolnjevale organizacije OF, ki so ustvarjale bazo za nadaljnji razvoj narodnoosvobodilnega boja, vodile nove borbe v partizanske enote, pripravljale temelje za gradnjo nove ljudske oblasti. Tako je potekalo organizirano delo OF v 41 vaseh naše doline. V zadnjem obdobju pa ni bilo v dolini niti enega zaselka, kjer ne bi bila zasidrana organizacija OF.

Kakor je bila aktivna domovinska in razredna zavest v letih osvobodilne vojne, tako je bil tudi brutalen in neizprosni gestapovski teror. Kajti ko smo po osvoboditvi strnili bilanco strahot in nasilja, smo ugotovili, da je v partizanskih enotah padlo 385 borcev, v koncentracijskih taboriščih je umrlo 215 Savinjščanov, v zaporih pa je bilo ustreljenih 264 sodelavcev OF in talcev.

V spomin na štiriletno narodnoosvobodilno borbo, na morje trpljenja, solz, junaštva in odrekanja je bila to velika žrtev za našo dolino. Koliko naših ljudi je pustilo zdravje v taboriščih smrti, v gozdovih. Kaj vse so morali pretrpeti talci, preden so nemočni omahnili v smrt? Vse to je bila cena za našo svobodo, ekonomsko in politično samostojnost.

Spomine na te dogodke smo ovekovečili na mnogih spomenikih in spominskih obeležjih, ki naj bi naše znanec spominjali na ceno našega boja za politično in ekonomsko samostojnost ter za humanejšo življenje v miru, sreči in zadovoljstvu v socialistični skupnosti.

A. K.

KURIRSKA

Mehak mrak je padal na vršace in porajal lep pomladni večer. Gozd je miroval, le tu in tam je bilo slišati ščebet na pol usnulega ptička.

Peter je ležal med grmovjem, obdan z mlado praprotnjo. Bil je kurir. Čakal je na Cirila, tudi kurirja, da izmenjata pošto in vsakodnevnice. Ogleđoval si je čudovito okolico in bi najraje zadržal. Naenkrat je zagledal, da na sosednjem grmu komaj opazno nihajo veje. Postalo mu je vroče. Če je to Ciril, si je mislil, je graje vreden. Resen fant je in mu torej take predrznosti ne gre pripisovati. Torej mora biti kdo, ki javko pozna in sedaj čaka nanju. Opazoval je grmovje in lističe, ki so včasih samo zatrepotali,

včasih pa se kar opazno zamajali. Nenadoma je zagledal črn smrček, nato še dve očesci, čelo in končno še rogovje srnjaka. Torej, ti si! Vidno si je oddahnil. V njem se je oglasila strast nekdanjega divjega lovca. Krasen je, pa tudi težak mora biti. Mejdun, koliko dni bi na kurirski postaji imeli hrane v izobilju. Petru je razbijalo v glavi. Prst mu je samodejno uhajal k petelinu puške. Če bi pritisnil, bi bil moj! Peter se je bojeval s čustvi na eni in z dolžnostmi na drugi strani. Nenadoma je grmicevje vzvalovilo, srnjak je poskočil in v hipu izginil. Petru je zopet postalo vroče. Zavedel se je, da je valovanje lahko povzročila le človeška roka, zanimal pa je tudi tihe korake in žvenket orožja. To-

rej sem obkoljen, mu je šinilo skozi možgane. Nekaj mora ukreniti. Pomislil je, koliko časa je izgubil z ogledovanjem srnjaka in ni bil dovolj pozoren. Kljub ostremu opazovanju ni zaznal ničesar sumljivega. Potne srage so mu tekle za ovratnik, ganiti pa se ni upal. Izgubil je občutek za čas. Počasi je vstajal, se oddaljeval od grmovja korak za korakom, s puško pripravljeno na strel. Toda nič se ni zgodilo. Pot do postaje je prehodil počasneje kot kdajkoli prej. Ves čas si je očital omamo ob pogledu na srnjaka, skrbelo ga je za Cirila, bal se je kazni komandirja, ki ob nedisciplini svojih fantov ni znal biti prav nič čustven.

Ko je prikolovratil na postajo, je opazil, da so okrepili straže. Še dobro, da si je zapomnil lozinko, sicer bi bilo po njem. Ko je vstopil v napol zemljanko, napol barako, je

bila njegova korajža enaka ničli. Tovariši, pet jih je bilo, so nemo strmeli vanj. Nihče se ni ganil. Peter je jecljal: »Cirila ni bilo, srnjak je pa tudi živ.« »Kakšen srnjak, krščen-duš,« se ni mogel premagati komandir. »Cirila bi kmalu zajela nemška patrola, ti pa pleteničiči o srnjaku. In končno, kakšen kurir pa si?« Po toči ostrih besed je Petru le uspelo povedati dogodek s srnjakom.

Šele tedaj se mu je posvetilo, da je bil tudi sam le streljaj od nemške patrola in da se ima le srnjaku zahvaliti, da je presumeril njihovo pozornost nase. Še ves čas je s hvaležnostjo mislil nanj, čeprav so se mu tovariši posmehovali. Ni jim zameril, saj je vedel, da so ga že zdavnaj spregledali, kako nepopravljivo velik sanjač je. No pa še danes trdi, da tako lepega srnjaka ni videl nikoli več. Cveta Mikuž

NOČ VANDALOV V PREBOLDU

Krajani Prebolda so v četrtkovi noči nič hudega sluteč počivali. Toda ne vsi. Spočiti objestneži, naliti s pijačo, so imeli svoj vandalski ples. Znesli so se nad šolskim poslopjem in spomenikom narodnega heroja Slavka ŠLANDRA — njihovega rojaka.

Naslednjega dne zjutraj je Prebold za trenutek onemel, nato pa vzplamtel v silnem ogorčenju. Krajani in občani, ponosni na »svojega ŠLANDRA« so za storilce gnusnega dejanja zahtevali pripor in najstrožjo kazen. Vsi družbenopolitični dejavniki so ukrepali takoj in učinkovito ter dosegli, da so se vandali znašli za zapahi. Težko razumljivo pa je dejstvo, da so izvrševalci kazenskih zakonov precej togi, kadar gre za izjemne, družbi škodljive primere.

Se posebej pa so bili nad opravljenim vandalizmom ogorčeni borci, ki so menili, da je odveč razpravljati o tem, ali je bilo dejanje objestnost ali izpad političnih nezadovoljnih. Dejstvo je, da je bilo dejanje storjeno na najbolj

gnusen način, ki ga zdrav človeški razum le stežka dojame, zato morajo biti kazni za

storičce najstrožje.

Vandali morajo končno doumeti, da je njihov čas ne-

preklicno minil. O tem bodo imeli dovolj časa razmišljati tam, kamor sodijo. C Mikuž

URADNA IZJAVA TEMELJNEGA SODIŠČA V CELJU

Iz ovadbe organov za notranje zadeve, ki jo je Temeljno javno tožilstvo enota v Celju, sprejelo dne 11. 3. 1983 (isti dan, ko je bilo dejanje naznanjeno) in drugega zaslivanja osumljencev, ki je bilo dne 12. 3. 1983, izhaja, da so Dušan Zupančič, roj. 1954, Bogdan Stanič, roj. 1963, Zdravko Herodež, roj. 1946, Mehdiya Osmani, roj. 1952 in st. ml. S. D., vsi stanujoči v Preboldu oziroma bližnji okolici, zaenkrat utemeljeno osumljeni kaznivnega dejanja poškodovanja tuje stvari po čl. 177/I KZ SRS in kaznivnega dejanja poškodovanja stvari, ki so posebnega kulturnega ali zgodovinskega pomena po čl. 178/I KZ SRS. Za vsako od dejanj je zagrožena kazen do 5 let zapor. Dosedanje ugotovitve kažejo, da so se zgoraj omenjeni, dne 10. 3. 1983, ne-

kaj pred polnočjo, po končanem obratovalnem času v »Hotelu Prebold«, kjer so nekateri od njih pred tem popivali, zbrali na prostoru pred »Osnovno šolo Slavka Šlandra« v Preboldu, kjer sta dva izmed njih pred tem zakurila ogenj. Ze vinjeni so tu še nadaljevali s popivanjem. Ob tem so nekateri izmed njih na osnovni šoli razbili več stekel in po prvih nestrokovnih ocenah povzročili za okoli 80.000 din materialne škode. Za tem pa so osumljeni tudi oskrunili doprni kip narodnega heroja Slavka Šlandra, ki je stal pred šolo. Kip so prevrnili s podstavka, ga vlekli več metrov in ga tudi nekoliko poškodovali. Zlasti slednje dejanje, ki je vzbudilo širšo ogorčenost so po dosedaj znanih podatkih storili pod vplivom alkohola, kar kažejo

nekatero ugotovitve organov za notranje zadeve ob ogledu in sicer sledovi bruhanja in razbijanja steklenic na kipu.

Okoliščine, ki so dosedaj zbrane ne kažejo, da bi bilo dejanje storjeno iz političnih nagibov, vendar preiskava v tej smeri še ni končana.

Organi za notranje zadeve so v zvezi s tem nerazumljivim izpadom vandalizma takoj ukrepali ter o tem obvestili tudi javnega tožilca in preiskovalnega sodnika. Vsi osumljeni so bili po dejanju prijeti in privedeni k preiskovalnemu sodniku ter zashišani. Na predlog tožilstva so dva izmed osumljencev (Dušana Zupančiča in Bogdana Staničča) priprli. Zoper vse je tožilstvo že zahtevalo preiskavo.

JAVNI TOŽILEC
MILAN BIRSA

OB 100-LETNICI MARXOVE SMRTI

MARKSIZEM KOT DRUŽBENOPOLITIČNO GIBANJE

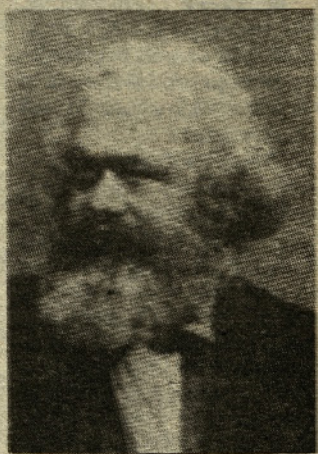
Celo stoletje so ideje Karla Marxa spreminjale in še spreminjajo svet. S tem ko so postale sestavina najrazličnejših socialnih gibanj in ideologij, so jih pogosto revidirali, pačili, dogmatizirali in spreminjali. Spopadale so se s težavami, zašle na stranske poti, vendar pa so prav z bojem delavskega gibanja tudi bogatile. Vse do konca jim je uspelo ohraniti humanistično vizijo.

Kot najbolj utemeljena in v praksi tudi najbolj razširjena teorija o spreminjanju sveta je marksistična misel tudi danes v središču socialnih in ideoloških bitk kot trden temelj revolucionarnemu delovanju sodobnega delavskega razreda.

Stota obletnica smrti tega velikana preteklega in prihodnjega časa je nedvomno svojevrsten izziv vsem progresivnim silam k novemu spoznavanju Marxa, k iskranju novih odgovorov. Za delavsko in komunistično gibanje v Jugoslaviji, za Zvezo komunistov Jugoslavije pa je tudi priložnost za preverjanje lastnih revolucionarnih spoznanj in lastnega teoretičnega prispevka. Ta pregled bo vsekakor plodnejši, če bo spodbudil idejni in teorijski pluralizem ter svobodno razpravo med vsemi silami, ki se bojujejo za delo in človeka.

Marx je odkril objektivne in v svoji osnovi materialne zakone gibanja zgodovine. Odkril jih je tam, kjer je pred tem bilo videti vse kot naključna igra, kot dobra volja

posameznih osebnosti ali pa je bilo predstavljeno kot samotraz mitskega svetovnega duha. Razpoznal je bistvo za navideznim, za vidnim, za fenomenom. Odstranil je zavese s tajnosti kapitalistične proizvodnje in dejstva, da kapital izkorišča delo, ter pokazal, kako se ustvarja in kako se prilagaja presežek vrednosti.

Težko bi oporekli dejstvu, da Marxova misel še danes, sto let po njegovi smrti, na različne načine in v različnem obsegu spodbuja in usmerja boj proti izkoriščanju, za pravico, za socializem pa tudi revolucionarna gibanja, gibanja za osvoboditev in neodvisnost od kolonializma in imperializma.

Težko je tudi ovreči dejstvo, da je v zadnjem stoletju kultura v svetu bila in ostaja pod vplivom, zaznamovana ali celo prežeta z Marxovo mislijo — ki jo je kot lemež vso razbrzdala in premetala, tako da mora celo zdaj poravnjavati račune z njo.

JOŽE HRVATIN-JURIČ

Čeprav sem vedel, da ga težka bolezen že leta priklopa na posteljo, sem vendarle ob novici o njegovi smrti onemel. Težko sem dojel, da je tudi on zapustil naše že tako razredčene vrste. V mislih sem z njim prehodil še enkrat vso trnjevo pot, ki je zanj sedaj nepreklicno končana.

Rodil se je pred 62 leti v kmečko rudarski družini. Oče in mati sta bila pridna delavca, zavedna Slovenca. Poleg njega so se v družini rodili še trije otroci. Dva brata in sestra. Domačini so imeli družino radi, saj so bili dobri s tovariši vseh, ki so okužali grenak knapovski kruh.

Vizija prihodnosti je bila del njih, zato jih okupacija ni presenetila. Našli so svoje mesto tam, kamor so po svoji napredni miselnosti sodili: med simpatizerji NOB, pripravljene žrtvovati tudi najdragocenejše — svoja življenja. Zaradi izdaje so se morali trije bratje umakniti v partizane.

Poleg Jožeta sta bila to še brata Jaka-Panter in Gusti-Četo. Spominjam se, da sem jih osebo odpeljal v štajerski bataljon prve dni maja 1942. Še danes me teži misel na smrt brata Jaka, ki je padel poleg mene junija 1942 na Rvišah na Moravskem. Brata Gustla pa so Nemci zajeli v hudi borbi novembra 1942 kot boreca Veličkove čete in ga razkazovali po Celju skupaj s Tončko Čečevom, kjer so ga tudi ustrelili. Očeta, mater in sestro so kmalu po njihovem odhodu v partizane odpeljali v nemško taborišče, kjer sta oče in mati umrli, vrnila se je le sestra.

Jože-Jurič pa je postal dober borec in aktivist. Deloval je na področju Savinjske doline, predvsem pa po nalogu KP v okolici Frankolovega in Strmca. Pri delu

sta ga vodila danes že pokojna Ivan Vaukner in Rudi Čilenšek.

Kadar smo se nenadejano srečali domačini, smo si imeli marsi-

kaj povedati. Prepričani v uspešnost boje smo pozabljali na noči brez spanja, ko je krušilo v železcu in žejni nisimo našli izvira vode. Gazili smo sneg in mislili na toplo izbo in lonček mleka. Smejali smo se, ko smo srečno odnesli pete nemških zasedi. Bili smo mladi, rane so se nam hitro celile.

Ko so puške utihle, se je tudi Jurič umiril. Družina, dom in domovina, delo v rudniku in kasneje v krcamični tovarni Liboje so zapolnili njegove dneve z novimi dejavnostmi. In seveda politično delo, saj aktivist nikoli ne sme izpreči. Bil je prvi predsednik krajevne organizacije OF, krajevne odbora ZB NOV, po upokojitvi pa tudi predsednik Društva upokojenecov.

Vsi, ki smo ga pospremili na njegovi zadnji poti, smo ob pogledu na bližino s številnimi visokimi odlikovanji vedeli, da smo mu dolžni neizmerno spoštovanje, kajti od nas je odhajal eden redkih — nosilec spomenice 1941.

Ludvik Zupanc

OBISKALI SMO ŽIVINOREJSKO FARMO PODLOG

Smo sposobni proizvesti dovolj mleka za tržne potrebe

V minulemu letu je govedoreja SOZD Hmezad dala na trg 5.850.000 l mleka in s tem viški izdatno izboljšala sicer še vedno nezadovoljivo preskrbo našega trga z mlekom in z mlečnimi proizvodi. Pri tem je pomemben podatek, da so pri 1100 kravah dosegli povprečno letno molznost 5600 litrov mleka po kravi. To pa nikakor ni zgornja meja.

O novih tehnoloških poteh farmske živinoreje in o problemih, s katerimi se ubadajo živinorejci, smo se pogovarjali s Srečkom Čatrom, vodjem farme Podlog.

Farma Podlog ima v hlevih 485 krav molznic. Govedoreja SOZD Hmezad pa 1100 krav, ki so v glavnem črne bele pasme, nekaj pa je tudi sivorjavk. Imajo še 70 visoko brejih telic in 250 telet za pleme. Pomeni, da farma poleg proizvodnje mleka za trg vzreja tudi plemensko živino.

EN MOLZNIK NA 200 KRAV

Farmska vzreja in proizvodnja mleka se bistveno razlikujeta od kmečke živinoreje. Z novo tehnologijo se je močno dvignila produktivnost, ki dosega evropsko povprečje. En delavec dnevno pomolze 100 krav, veliko

Srečko Čater

produktivnost dosega tudi hlevarji — čistilci in drugi delavci. Človek bi rekel, da je takšna proizvodnja visoko produktivna in da imajo delavci na farmah visoke osebne dohodke a žal ni tako.

Dober molznik zasluži mesečno 11.500 dinarjev, hlevar-čistilec nekaj čez 10.000 dinarjev, kar je precej manj, kot zaslužijo delavci v industriji. Problem, ki že nekaj let nazaj tare živinorejce, so neurejena cenovna razmerja in to še posebej velja za močna krmila. Medtem ko na evropskem trgu stane kg koruze 8 do 8,5 dinarjev, jo živinorejci z vsemi stroški pla-

čujejo tudi po 17 dinarjev. Zelo sta se podražili ribja moka in soja. Farma za en liter namolženega mleka plačuje 7,65 din dajatev. Zaradi takšne obremenitve proizvodnje nastajajo kar velike izgube, ki jih v SOZD Hmezad pokriva hmeljarska proizvodnja. Ta namreč potrebuje gnoj in tega naredijo farme velike količine.

Kar zadeva tehnologijo, so že izkoristili vse rezerve, te pa so že v proizvodnji. Možno je namreč ob nekoliko spremenjeni hrani še dvigniti mlečnost krav do 1000 litrov po kravi. Žal pa so krmila tako draga, da raje ostajajo pri sedanjih proizvodnji.

90 ODSOTKOV LASTNE KRME

Da bi se dokopali do donosnosti, že vse farme uporabljajo 90 odstotkov doma pridelane krme. Naj zapišemo, da so lani pridelali za potrebe lastne živinoreje 240 tisoč kg koruze v zrnju in 3.200.000 kg koruzne silaže. Imajo krave-rekorderke, ki dajejo dnevno tudi do 48 litrov mleka najboljše kakovosti.

Hmezad bo povsem razumljivo za svojo govedorejo tudi v bodoče pridelal kar

največ krme doma in to zlasti zrnate in silažne koruze.

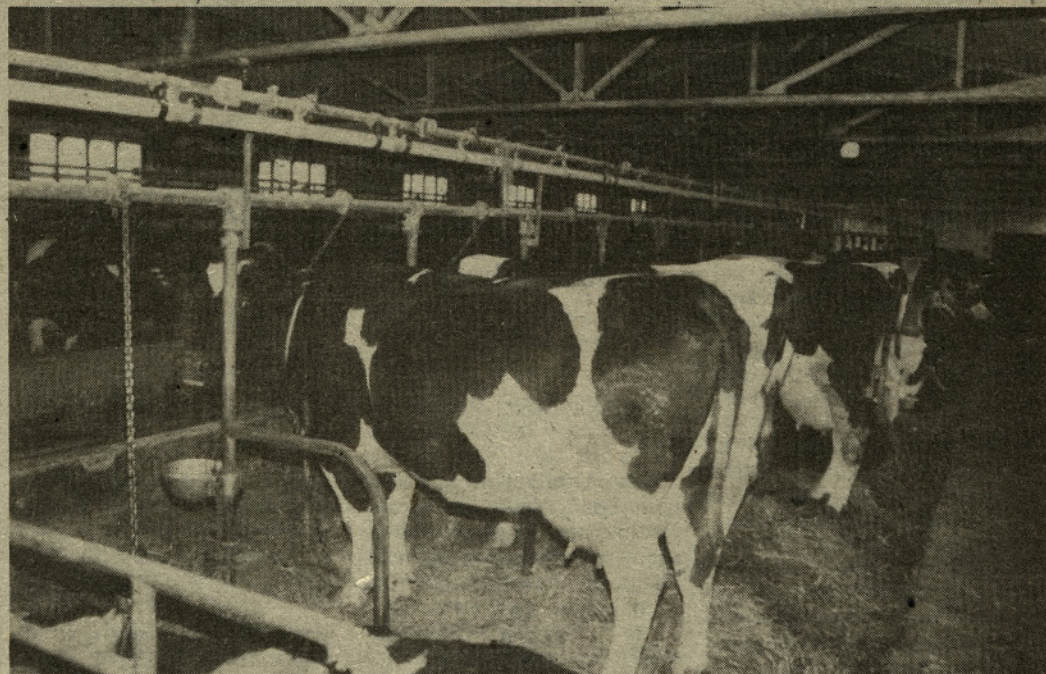
Čeprav je na celjskem območju že kar precej v tržno proizvodnjo mleka usmerjenih kmetij, je povprečna mlečnost krav še nizka v primerjavi s farmami. Kjer niso poskrbeli za silose in za dovolj dobre krme, proizvodnja mleka v zimskih mesecih skoraj po-

vsem usahne in tako se močno zmanjša tudi odkup mleka. Tega pa si zaradi nove mlekarnice v Arji vasi ne bi smeli dovoliti. Zato čaka pospeševalce največ dela v hlevih in očitno bodo pri tem potrebni tudi izdatni krediti. Žal pa pri sedanjih visoki obrestni meri kmetje ne prosijo več za posojila, saj s svojo proizvod-

njo ne bi zmogli odplačevanja.

Pa bo vendar treba kaj ukreniti za nove naložbe v hleve, silose, za melioracijo zemljišč, pa tudi za nakup rodovniške živine, saj bo le tako možno dvigniti mlečnost krav in povečati odkup mleka.

L. T. J. K.

Farma krav molznic črno bele pasme v Podlogu

30 LET IGM GRADNJA ŽALEC

PRAZNOVANJE PREDVSEM DELOVNO

Začetki IGM Gradnja Žalec segajo v leto 1953, točneje 11. marca je bilo ustanovljeno podjetje Remont, ki se je leta 1954 preimenovalo v Gradbeno podjetje Žalec. Prva leta je podjetje s tridesetimi delavci izvajalo manjša adaptacijska in vzdrževalna dela na stavbah splošnega ljudskega premoženja, seveda brez ustrezne mehanizacije. Hitrejši razvoj z oblikovanjem pomožnih obratov se je začel leta 1957. Tedaj so gradili hmeljske sušilnice in družbeno stanovanja. Podjetje se je razvilo v srednje razvito organizacijo, ki je bila sposobna izvajati tudi tehnično zahtevnejšo gradnjo. V tem obdobju se je Gradbeno podjetje preimenovalo v Gradnjo Žalec, leta 1962 pa se ji je priključilo obrtno podjetje Remont Prebold. Z gradnjo stanovanjskih objektov se je povečal obseg poslovanja, ki je zagotavljal krepitev materialne osnove in obratnih sredstev; izboljšala se je tudi struktura strokovnih kadrov. Z uvedbo šamoprispevka se je začela izgradnja družbenih objektov, Gradnja je bila nepogrešljiv graditelj šolskih objektov v občini in izven nje. Že leta 1973 je podjetje s 300

zaposlenimi delavci zašlo v težave in razmere so narekivale potrebo po sanaciji. S pomočjo Zavoda za produktivnost dela Ljubljana so se delavci odločili za preusmeritev. Preusmerili so se v proizvodnjo gradbenih materialov. Ob ugotovitvi, da je zanje perspektivna proizvodnja sodobnih montažnih dimnikov in zračnikov, je podjetje navezalo stike z nemškimi podjetjem Schiedel iz Münchna. Po odkupu licence je poskusna proizvodnja stekla leta 1973. Tako se je s smelim vodstvom in s podporo dejavnikov v občini začelo uspešno desetletno razvojno obdobje Gradnje. Že od samega začetka je bilo jasno, da mora Schiedel dimnik postati jugoslovanski dimnik. Zato je bilo potrebno široko in tesno sodelovanje s projektantskimi in trgovskimi organizacijami ter z organizacijami gradbene operative. Izrednega pomena je bilo zaradi zaščite okolja in smotne porabe energije sodelovanje z inštituti in znanstveno raziskovalnimi ustanovami iz vse Jugoslavije. Po letu 1973 je na osnovi samoupravnih sporazumov pričela Gradnja razvijati poslovno tehnično so-

Jože Jan, direktor IGM Gradnja

delovanje z organizacijami na širšem jugoslovanskem področju. S sodelovanjem s Cinkarno Celje in s Šamotom iz Arandjelovca se je razvila kooperacijska proizvodnja šamotnih cevi, z Golubovačkimi rudniki in Ingrapom iz Čuprije pa poslovno tehnično sodelovanje ter delitev dela na osnovi podlicenčnih odnosov, leta 1976 pa so razširili sodelovanje tudi z Gradjevinarjem iz pobratene Bačke Palanke.

Seveda pa se v Gradnji niso zadovoljili samo z izgradnjo Schiedel dimnikov, razvijali so tudi nove proizvode: med

njimi ventilacije, montažne greznice, etažne dimnike, no-tranje in vrtno kamine ter zidake potresnik in stibo. Ob skrbi za širitev proizvodnega programa pa delavci Gradnje niso zanemarjali prizadevanj za reproductivno sposobnost, kadrovsko krepitev in za družbeni standard zaposlenih. Zaostrene gospodarske razmere zaradi zmanjšanja investicijske dejavnosti vedno bolj vplivajo in otežujejo doseganje planskih ciljev, ki pa jih delavci Gradnje na osnovi stabilizacijskih prizadevanj uspešno uresničujejo. Vedno bolj se krpi spoznanje, da se bodo morali usmeriti tudi na tuja tržišča, zato že raziskujejo možnost izvoza v Italijo, Madžarsko in Alžir. Ustanovili so razvojno službo, s pomočjo katere bodo razvijali nove proizvode.

»Danes je v industriji gradbenega materiala Gradnja Žalec zaposlenih 220 delavcev, ki ustvarjajo 500 milijonov celotnega prihodka. Za njen razvoj je bila velikega pomena osvojitve proizvodnega programa Schiedel, kar predstavlja tudi osnovo naše nadaljnje proizvodne usmeritve; ostala betonska galanterija pa jo dopolnjuje. Ko v tem letu proslavljamo 30-letnico naše delovne organizacije in 10-letnico Schiedel proizvodnje, bomo z našo zavzetostjo za doseganje kar najboljših delovnih rezultatov in z izvajanjem stabilizacijskega programa najbolje in najustrezneje obeležili obe obletnici.« je na svečani seji delavskega sveta in družbenopolitičnih organizacij ob pričetku praznovanja njihovega jubileja dejal direktor IGM Gradnja Žalec, Jože Jan. V tem letu bodo tudi zgradili novo proizvodno halo in uredili delovne prostore v Žalcu in v Latkovi vasi. Osrednja svečanost praznovanja obletnic bo septembra. Delavcem IGM Gradnja Žalec za njihov uspešni tridesetletni razvoj iskreno čestita tudi naše uredništvo.

Obisk v Ljubljanski banki

V navadi je že, da v vsaki številki našega časopisa spregovorimo nekaj več o tej ali oni delovni organizaciji, o njihovem vsakdanjem delovniku, težavah in uspehih. Ko smo razmišljali, kam naj nas tokrat vodi pot, smo se odločili za enoto Ljubljanske banke na Sladovnem trgu. Nove obrestne mere, zaostreni kreditni pogoji in nujnost vse večjega varčevanja — to so bila samo nekatera vprašanja, ki so nas zanimala zaradi aktualnosti, in o katerih smo se pogovarjali s tamkajšnjimi delavci.

Ljubljanska banka se je v dobrih desetih letih trdno zasedla in poiskala svoje mesto v poslovanju z občani. Ravno v teh dneh, ko smo jih obiskali, so imeli polne roke dela, saj so vsi hoteli izvedeti, kako bo z novimi obrestmi in krediti po sprejetih ukrepih. S prvim februarjem so se namreč banke odločile za močno povečanje obrestnih mer (dodajmo, da je to že tretjič v manj kot letu dni). Ker se naša ekspozitura omejuje le na poslovanje z občani in delno na stanovanjske kredite, smo se pozanimali le za novosti na teh dveh področjih. Ob strani smo tokrat pustili spremembe v združenem delu, kjer nove obrestne mere povzročajo velike težave in ponekod celo slabijo reproductivno sposobnost delovnih organizacij.

Ivanka Vrbič, vodja ekspoziture v Žalcu, nam je takole pojasnila: »Povečanje obrestnih mer bo po našem mnenju pozitivno vplivalo na varčevanje občanov, ker višje obresti pomenijo tudi določeno stimulacijo. Obrestne mere pri hranilnih vlogah občanov, vlogah, ki so na vpogled, se ne spreminjajo, močno pa se zvišuje obrestna mera za vezane hranilne vloge občanov. Že za vezavo hranilne vloge nad tri mesece se obračunava dvanajstodstotna obrestna mera, če pa vezete hranilno vlogo nad šestindvajset mesecev, pa velja kar osemindvajsetodstotna obrestna mera. Manj ugodna je druga novost — to so višje obrestne mere za potrošniške kredite. Nasploh ugotavljamo v zadnjih letih povečanje hranilnih vlog naših občanov, v primerjavi z letom 81 so se povečale za sedemindvajset odstotkov.«

Ko si postavljamo vprašanje, zakaj povečanje prihrankov, če vemo, da je

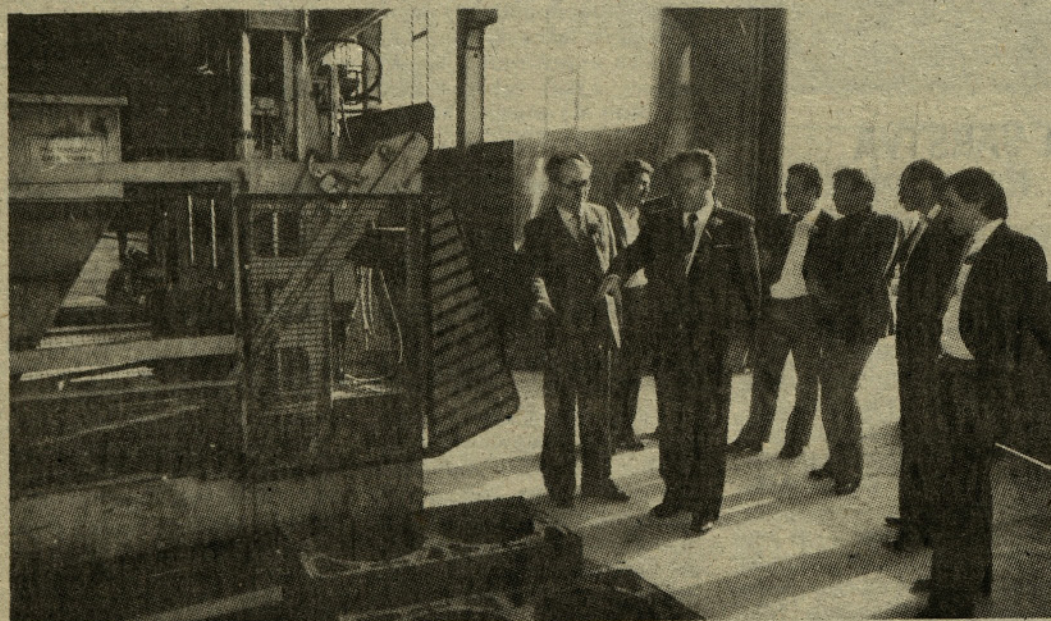
rast nominalnih osebnih dohodkov vse nižja, najbrž ni potrebna posebna bistroumnost, da najdemo pravi odgovor. Večino privarčevanega denarja namenjajo naši občani za gradnjo lastnega stanovanja. V lanskem letu so v banki zabeležili okrog 500 kreditov za stanovanja, letos pa jih bo najbrž še nekaj več.

Z uveljavitvijo nove zakonodaje in z dogovorjenim sistemom financiranja stanovanjske izgradnje se bodo letos sredstva in s tem vlaganja za rešitev stanovanjske problematike bistveno znižala. Družbeni plan SR Slovenije predvideva v projekciji naložb 6,6 odstotkov manj novozgrajenih stanovanj. To pa pomeni, da bodo občani pri pridobivanju stanovanj še bolj prepučeni sami sebi in lastni iznajdljivosti pri pridobivanju nekaj kvadratnih metrov lastnega stanovanja.

V Ljubljanski banki predlagajo in ponujajo takšne oblike kreditiranja, ki spodbujajo občane k varčevanju. Omenimo samo nekatere: občani lahko izbirajo med namenskim varčevanjem, vezavo dinarskih sredstev in prodajo konvertibilnih valut. Zanimivo je, da je kljub bistvenemu zmanjšanju priliva deviznih sredstev iz tujine, prodaja konvertibilnih valut še vedno zelo močna in občani še vedno v precejšnji meri najemajo kredite s prodajo deviz.

V razgovoru smo se dotaknili še enega vprašanja — odnosa delavcev do občanov in pa našega odnosa do njih. V Ljubljanski banki ne razglašajo na ves glas, da so banka prijazen ljudi, v pogovoru pa so nam zatrčili, da se resnično trudijo ustreči vsem. V zadnjem času si prizadevajo za preusmerjanje osebnih dohodkov iz hranilnih knjižnic na tekoče račune, kar omogoča razvijanje raznih oblik storitev. Brezplačno vam bodo poravnali račun za PTT storitve, radijsko in televizijsko naročnino, stroške za elektriko ter časopise. Tudi to je eden izmed načinov, kako ugoditi željam svojih strank, čeprav v banki pravijo, da se zaenkrat še zelo malo občanov odloča za takšen način poravnave svojih obveznosti. Kaj pa naš odnos do njih? No, delavke se zaenkrat ne pritožujejo, čeprav si naše obnašanje najbrž ne zasluži vedno vse pohvale.

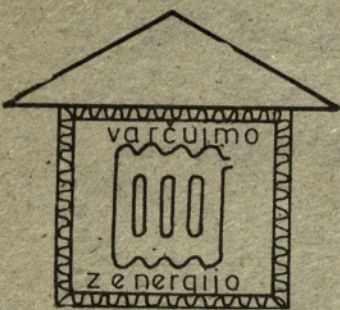
Irena Jelen

Gostje med ogledom proizvodnje

jk

Rudi Kronovšek

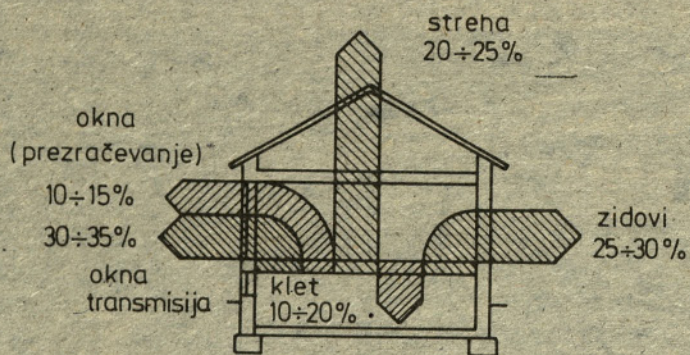
Varčevanje z energijo v stanovanju

Pred stoletjem je bilo treba zaradi slabih nosilnih lastnosti gradbenega materiala graditi hiše s širokimi stenami in majhnimi okni. Razvoj novih gradbenih materialov je povzročil gradnjo energetske zelo potratnih objektov. Začela se je gradnja s tankimi zidovi, velikimi steklenimi površinami, torej nobene toplotne akumulacije več in veliko toplotne izgube skozi okna. Energetska kriza pred desetletjem pa je tudi gradbenike prisilila v iskanje smotnejših rešitev z upoštevanjem osnovnega pravila, po katerem naj bi bila zgradba in okolje v toplotnem ravnotežju vse leto. Preprečiti je potrebno prekomerno ohlajanje ali segrevanje zgradbe zaradi vplivov okolja, kar pa je izredno težko.

Številni strokovnjaki po svetu pa tudi pri nas iščejo najboljše rešitve za izpolnitev teh pogojev. V ta namen se je potrebno pazljivo lotiti toplotne zaščite stanovanjskih objektov, paziti pa moramo tudi na akumulacijsko sposobnost zidov. Eno ali dvonadstropni objekt s stenami debeline 20 centimetrov in z drobro toplotno zaščito še ni primerna rešitev, ker ne zagotavlja zadostno akumulacijo toplote. Zato naj bodo zunanji zidovi čim bolj masivni, poleg tega pa je treba pri toplotni zaščiti paziti še na vrsto stvari, ki graditelje pogosto begajo. Nekaj osnovnih priporočil v ta namen:

— praviloma se mora toplotna zaščita namestiti

vedno na zunanjo stran zidu. Izjeme so lahko le stavbe, v katerih prebivamo le občasno in jih želimo hitro ogreti (počitniške hiše)

Toplotne izgube enodružinske hiše.

Skica, ki prikazuje poprečne izgube enodružinske prostostoječe hiše, nam je lahko v veliko pomoč pri odločitvi za toplotno zaščito. Sami si lahko izračunamo, koliko bomo privarčevali, če preprečimo oziroma zmanjšamo toplotno izgubo na posameznih delih hiše.

Okno — izolacijsko sposobnost oken lahko izboljšamo samo z uvedbo še ene šipe (troslajno), tesnenje pa z uvedbo tesnil;

Klet — zahteva vsaj pet centimetrov toplotne zaščite. Najboljše jo je izvesti že pri gradnji;

Zunanji zidovi — zelo kvalitetna izolacija je dvojni zid,

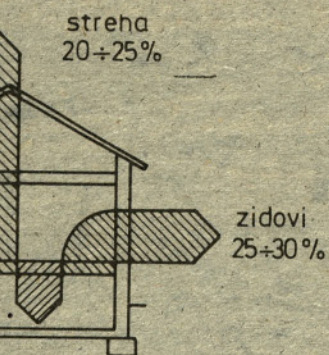
— paziti je potrebno na akumulacijsko sposobnost zidu

— izogibati se moramo toplotnim mostovom

— zgradbo je potrebno posebno dobro izolirati tam, kjer je sonce ne more ogreti

— izbrati najustreznejši način izvedbe toplotne zaščite in določiti optimalno debelino izolacije (upoštevati stroške za izolacijo in kurjavo)

— posebno je treba paziti na možnost kondenzacije zračne vlage v zidu, zato je potrebno namestiti parno zaporo ali prezračevalno cono.

vmes pa pet do osem centimetrov debel izolacijski material in prezračevalna reka. Toplotna prevodnost takšnega zidu je lahko celo pod 0,5 W/m²K.

Kot izolacijski material je mišljen stiropor, lendopor, steklena volna in drugo s toplotno prevodnostjo $\lambda = 0,04$ do 0,05 W/mK. Zelo razširjena je tudi „DEMIT FASADA“, to je klasičen zid, obložen s pet centimetrov debelim stiroporom, ki je zaščiten s plastičnim fasadnim premazom. Pogosto nekateri graditelji klasičen zid še dodatno obzidajo s siporeks ploščami debeline 10 cm. Pri tem je potrebno poudariti, da bo učinek minimalen, kajti

ekvivalentna debelina siporeksa v primerjavi s petcentimetrskim stiroporom je približno 48 cm (pol metra).

Torej pazljivost pri izbiri izolacijskih materialov!

Podstrešje — zelo važna je tudi izolacija podstrešja. Če leto ni bivalni prostor, je najbolje izolirati tla s šest do osem centimetrov debelimi ploščami dobrega izolacijskega materiala. Če pa izoliramo ostrešje, je potrebno pazljivo pregledati kritino, da le-ta ne bi zamakala in s tem uničila izolacijskega materiala.

Parna zapora — v zraku je stalno prisotna vodna para (vlaga), ki zaradi razlike parcialnih tlakov vedno prehaja iz toplejšega v hladnejši prostor.

Pri tem se ohladi in kondenzira. Posledica so poškodbe zidu in izolacije. Če za izolacijsko plastjo ni predvidena prezračevalna cona, je potrebno vgraditi parno zaporo (plastična folija). Na splošno pa velja pravilo, da se mora parna zapora vedno namestiti na „toplo stran“, torej med notranji zid (strop) in izolacijo.

Graditelji hiš so pogosto pred dilemo, za kakšen material se naj odločijo. Poudariti velja, da imajo najboljšo izolacijsko sposobnost materiali organskega izvora, to so predvsem stiropor in polyuretan, nekoliko slabše lastnosti pa ima steklena kamena volna (tervol).

Zadnja dva sta anorganskega izvora in njuna prednost je v tem, da ne preprečujeta „dihanja zidu“, zaradi česar ugodje v prostoru ni prizadeto. Siporeksa pa ne moremo šteti med izolacijske materiale. Na koncu samo še morda pripomba, da s loves, ki ga pripisujejo stiroporu, češ da „izgine“, ni točen.

Če se pravilno vgradi (po navodilih proizvajalca), ni bojzani, da bi „izginil“.

OGZ Žalec:

Lani manj požarov

Na rednem občnem zboru so se zbrali delegati 42 gasilskih društev žalske občine ter številni gostje, med drugimi tudi poveljnik štaba republiške gasilske zveze Tone Senčnik. Iz poročil predsednika OGZ Žalec Jožeta Kudra, načelnika Antona Grosa, referentke za žene Nevenke Tržan in referenta za mladino Jožeta Vebra je bilo razvidno, da je bilo delo na vseh področjih aktivno. Pripravili in izvedli so vrsto tekmovanj, posebno množično je bilo srečanje slovenskih in hrvaških pionirjev. Niso pa pozabili svoje osnovne naloge: to je požarne preventivne.

Poleg skrbi za izobraževanje svojega kadra pripravljajo tudi za druge občane predavanja in nazorne prikaze o zaščiti pred požari. Sodelovali so v akciji NNNP 82.

Rezultat vseh teh dejavnosti pa je zmanjšanje števila požarov in škode.

Težišče dejavnosti v tekočem letu bo na dejavnostih, ki izhajajo iz devetega kongresa GZ Slovenije. Gojili bodo vse aktivnosti, ki so jih že doslej, in posvetili še več pozornosti podružljanju splošne ljudske obrambe in

družbene samozaščite ter usposabljanju gasilskega članstva in občanov ter sodelovali z ostalimi nosilci obrambnih priprav.

Na zboru so podelili dve odlikovanji druge stopnje Republiške gasilske zveze, ki sta jih prejela Vinko Topolovšek in Ivan Štrozar. Občinsko gasilsko priznanje prve stopnje je prejel Franc Mahor, priznanje druge stopnje pa so prejeli Alojz Funkl, Franc Oset, Anica Lupše, Jože Mehelak, Marjan Žuža, Anton Cestnik, Jože Travner, Jože Cvikel, Henrik Magajna in Jože Matko. (na sliki: Med poročilom predsednika OGZ Žalec Jožeta Kudra)

TONE TAVČAR

ŽALSKA STANOVANJA BREZ KOTLOVNICE

Skorajda neverjetno se sliši, toda res je! V Žalcu so zgradili 170 stanovanj, ki so pravzaprav tik pred vselitvijo, pojavila pa se je težava: novozgrajena stanovanja so brez kotlovnice. Kako se je kaj takega sploh moglo zgoditi, se sprašujejo ljudje. Slišati je bilo očitek, kdo vse je kriv. Za mnenje o tem primeru smo zaprosili Petra Marinška, sekretarja sekretariata za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo, ter direktorja Zavoda za načrtovanje iz Žalca Staneta Lesjaka.

PETER MARINŠEK: „Zataknilo se je pri zemljišču, kjer naj bi stala kotlovnica.“

Zemljišče bi moral odkupiti Zavod za načrtovanje, ki pa mu to ni uspelo, saj so lastniki zemlje hoteli zamenjavo znotraj svojih kompleksov, ker so vsi z zaščitenih kmetij.

Sporazuma ni bilo mogoče doseči in zadevo je v svoje roke prevzel sekretariat za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo. Sedaj smo tako daleč, da je zadeva z zemljišči urejena. Ker pa je začel veljati nov zakon o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti, ki prepoveduje vsakršno nekmetsko nalozbo, kakršna je tudi kotlovnica, trenutno ni mogoče graditi. Storili bomo vse, da bomo v času, dokler zakon traja, pridobili potrebne papirje in da bo takoj, ko bo zakon usklajen z družbenim planom, mogoče izdati lokacijsko in gradbeno dovoljenje. Mislim, da bo to enkrat poleti.“

STANE LESJAK: „Povem naj to, da je izvršni svet že leta 1978 obvestil skupščino samoupravne stanovanjske skupno-

sti, da mora poskrbeti za gradnjo nove kotlovnice v Soseski. V. Tega ni storila in prvi niz blokov je priključila na kotlovnico, ki je bila zgrajena za potrebe Name, hotela, osnovno šolskega centra ter bodočega bazena in še nekaterih predvidenih objektov. Prvi del blokov v Soseski V ima rešene probleme s kurilnico, zataknilo pa se je sedaj. Povem naj tudi to, da smo 13. maja dobili od Stavbne zemljiške skupnosti nalog, naj začnemo z odkupom zemljišča za novo kotlovnico. Pred tem so bile tudi dileme, kje naj kotlovnica sploh stoji. Končno je iz razumljivih razlogov le obvladalo mnenje Zavoda, naj kotlovnica ne bo v središču naselja. Takoj ko smo prejeli nalog, smo šli v akcijo in smo se z lastniki zemljišč pogovarjali tudi o zamenjavi. Potrebni so bili tudi razgovori s Hmežadom, ki naj bi lastnikom prekrbel zemljo za zamenjavo.

Lastniki iz Gotovelj so stvari tudi izsiljevali. Veliko smo se pogovarjali, vendar do skupnega jezika nismo prišli. Stvar je potem prevzel sekretariat. To se je zgodilo septembra lanskega leta. Do sedaj nam je zadevo uspelo razčistiti. Za to je potreboval skoraj pol leta, nam pa sta bila na voljo le dva meseca. Trdim, da je Zavod storil vse, da bi problem razrešili.“

Naj bo tako ali drugače. Do zapletov je prav gotovo prišlo zaradi nespoštovanja dogovorov, pa tudi zaradi ozkih lastniških interesov. Roko na srce: tudi zaradi neučinkovitega dela. Kotlovnica bo seveda zgrajena, toda leto dni kasneje. To pa pomeni, da bo tudi precej dražja.

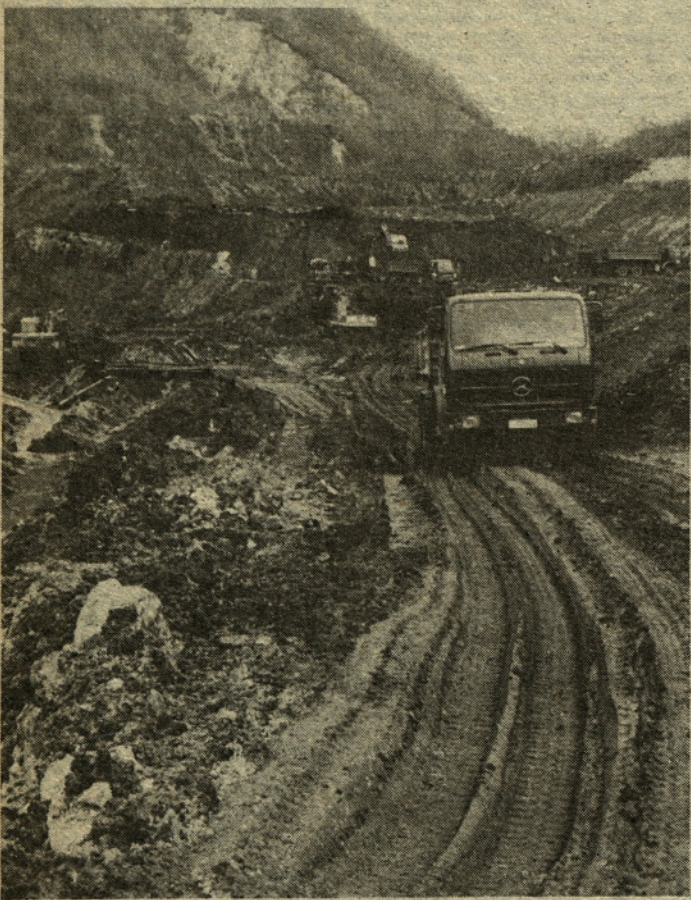
TOZD GRAMES ŽALEC

V delovni organizaciji Strojna Žalec so lani ustanovili temeljno organizacijo Grames za opravljanje melioracijskih del, odvodnavanja in navodnavanja kmetijskih površin, gradnjo gozdnih cest; že nekaj let pa opravljajo servisno dejavnost za kmetijsko mehanizacijo in avtomobile volkswagen. Lani so dobro gospodarili, saj je 90 zaposlenih ustvarilo 165 milijonov celotnega prihodka.

Delavci Gramesa so z dvajsetimi buldožerji zgradili preko 3000 kilometrov gozdnih cest v žalski, celjski, mozirski in slovenjgraški občini. Zgradili pa so tudi cesto za eksploatacijo

lesa v Ivgradu v Crni gori. Ravno pri teh delih so si pridobili velik ugled.

Ko so lani (kot najugodnejši ponudnik) prevzeli zahtevna dela na površinskem odkopu premoga v Trbovljah, so se spoprijeli s strokovno zelo zahtevno nalogo, ki so jo uspešno uresničili. Pri izvajanju del so uporabljali v glavnem svojo mehanizacijo. Tako bodo trboveljski rudarji že letos nakopali 160.000 ton premoga za termoelektrarno in široko potrošnja. Investitor pa že pripravlja nadaljnjo širitev odkopa premoga, delavci Gramesa pa odstranjujejo jalovino.

Posnetek iz dnevnega kopa v Lakonci

V Zarji uspešno gospodarili

Ko so delavci Zarje razpravljali o rezultatih gospodarjenja v preteklem letu, so ocenili, da so rezultati bili dobri. Celotni prihodek je v primerjavi z letom 1981 porastel z indeksom 127, dohodek z indeksom 133, čisti dohodek z indeksom 138, poslovni sklad z indeksom 168 in osebni dohodki z indeksom 126. Omenjene rezultate so dosegli s povečanim fizičnim obsegom proizvodnje, z zmanjšanjem proizvodnih stroškov in z varčevanjem energije, za kar uporabljajo tudi lesne odpadke. S svojo proizvodnjo so prodrli tudi na tuja tržišča. Prav izvozu bodo v tem letu namenili največ pozornosti, samo v TOZD Kovinar bodo izvozili polovico proizvodnje. Od investicij načrtujejo izgradnjo energetskega objekta na trda goriva, kar je neobhodno potrebno za njihov daljnji razvoj. Zgraditi želijo tudi industrijsko prodajalno. Sredstva poslovne-

Viktor Drama

ga sklada bodo namenili za obratna sredstva. O rezultatih lanskega poslovanja in o letošnjih načrtih smo se pogovarjali z direktorjem Zarje Viktorjem Dramo, ki nam je ob zaključku razgovora povedal, da se delavci Zarje zavedajo osnovne naloge: tudi v bodoče več in bolje delati. jk

UKREP DRUŽBENEGA VARSTVA V SIGMI ŽALEC

Skupščina občine Žalec je sprejela sklep očasem ukrepu družbenega varstva v delovni organizaciji Sigma. Za ta ukrep so se odločili zaradi velikih motenj v samoupravnih odnosih, huje pa so bili oškodovani tudi družbeni interesi. Nevzdržno je bilo stanje v temeljni organizaciji Sanitarne stene in montaža v Zabukovici, kjer so ustvarili tudi več kot 10 milijonov dinarjev izgube. Le-ta izvira tudi iz nediscipline pri delu ter iz neustrezne organizacije dela. V Sigmii so se že vrsto let

srečevali s številnimi težavami na relaciji tozda in delovne skupnosti skupnih služb. V tozdi imajo dva popolnoma različna programa, tudi oddaljenost med njima in delovno skupnostjo je prevelika. Dejstvo pa je, da se v Sigmii tudi niso pravočasno pripravili na trenutno gospodarsko situacijo.

V delovni organizaciji Sigma so imenovali tričlanski kolegijskičasni organ, ki ga sestavljajo predsednik Marjan Divjak ter člana Dolfe Naraks in Stane Jurjovec. jv

VEDNO VEČJI PROMET

Sodobno opremljena in dobro založena industrijska prodajalna Keramične industrije Liboje privablja vedno več kupcev iz bližnje in daljnje okolice. Večkrat se pri njih ustavijo avtobusi z izletniki, turistične agencije naročijo zanje spominke, seveda pa

tudi sami radi kaj kupijo. „Trenutno strežejo kupcem štirje prodajalci, ki imajo vedno veliko dela. Lani so prodali keramike za dve milijardi dvesto milijonov starih dinarjev in ploščic za 574 starih milijonov.“

jk

Zlati jubilej zakoncev Jančigaj

Delovni dan Slavka in Stane Jančigaj v Ponorju se začne ob peti uri zjutraj, konča pa pozno zvečer. Tako že vrsto let. Tudi sedaj, ko si zemlja nabira novih moči za pomladno brstenje, je na njuni kmetiji dovolj dela.

V hlevu smo našli 10 goved, od tega pet krav molznic. Vsa živina je rodovniška. Srebrna in bronasta medalja kaže, da njuna kmetija letno odda veliko mleka.

Presenetljivo pri tem je, da ima Stane Jančigaj že 81 let, Slavka pa 72. Zapišimo še to, da sta Slavka in Stane pred nedavnim praznovala zlati jubilej skupnega življenja. Nista šla pred matičarja, a je bilo praznovanje v družinskem krogu kljub temu prisrčno in nepozabno. Prišli so sinova in hčeri ter ostalo sorodstvo s štirimimi vnuki.

Tistega dopoldneva, ko smo ju obiskali, je vse kazalo na skorajšnjo vigred. Pogledali smo v hlev, se sprehodili po snažnem dvorišču in slednjič sedli za mizo. Jančigaja sta za svoja leta še čila, sproščeni besedi in polna načrtov. Rekli bi, da se taki ljudje zlepa ne starajo, saj so polni življenjske sile. Priznata sicer, da jima pri delu pomagajo otroci. Redno ju obiskujejo in kadar se zberejo, je v hiši praznik.

Stanetu Jančigaju, rojenemu Ljubljancu, se je stožilo po domu, ko je kot mlad učitelj začetnik prišel na šolo na Ptujski gori. Ob nedeljah in praznikih je odhajal domov. Potlej je več let poučeval otroke v Sevnici in v Preboldu in se slednjič ustalil v Taboru. Tu je spoznal in vzljubil Slavko, napredno kmečko dekle in se poročil. Naselila sta se kar doma v Ponorju in si spletla družinsko gnezdo. Stane poslej ni več silil v Ljubljano, saj je tudi v Savinjski dolini našel topel dom.

Jančigaj je kot učitelj v Taboru pognal krepke korenine.

Bil je zagnan prosvetni delavec, ki se po končanem pouku ni zapiral med stene doma, marveč je z veseljem prijel za delo poysod, kamor so ga vabili in kjer so ga potrebovali. Vodil je šolski pevski zbor, bil je gonilna sila v dramskem krožku, veliko je prispeval k razvijanju ostalih oblik prosvetljanja. Tu velja posebej omeniti šolo za mlade kmetovalce. Organiziral je odlične predavatelje, zato so bili vsi tečajji zelo dobro obiskani.

Kmečki fantje in dekleta so si tako pridobivali potrebno znanje za umno kmetovanje. Veliko je bilo tudi raznih razstav in podobnih prireditev, pri katerih se je razmahnila domisel-

nost in iznajdljivost učitelja Jančigaja.

Stane je našel v ženi Slavki prizadevno pomočnico; vodila je razne krožke in pomagala pri razvijanju drugih oblik izobraževanja kmečke mladine.

Stane Jančigaj je že leta 1941 okusil izgnanstvo. Za svoje uspešno in požrtvovalno delo je prejel srebrni znak OF, odlikovan pa je bil tudi z medaljo zaslug za narod s srebrnim vencem.

Prostor nam ne dopušta, da bi obsirneje spregovorili o njunem z delovnimi uspehi bogatem življenju. In tako smo jima čestitali in zaželeli, da bi še dolgo ostala zdrava.

Lojze Trstenjak

Zlata poroka Svetovih

Pred dnevi je bila v Žalcu zlata poroka, ki sta jo slavila zakonca Ana in Filip Svet doma iz Ločice pri Polzeli.

Filip Svet se je rodil 13. marca 1908 v Ločici v obrtniški družini. Kmalu po Filipovem rojstvu je bil oče vpoklican na rusko fronto, s katere se ni vrnil. Mati je zaradi težkih razmer morala otroke (bilo jih je sedem) razdeliti po kmetijah, kjer so pomagali pri delu, da so se preživljali. Kot sedemletni otrok je moral Filip v Šempeter. Tu je obiskoval osnovno šolo in se po končani šoli zaposlil v Tekstilni tovarni, po njeni ukinitvi pa si je poiskal delo v tovarni nogavic na Polzeli, kjer je delal vse do upokojitve.

Ana Svet, rojena Tavčar, je bila rojena 22. julija 1914. leta v Zgornjih Grušovljah. V družini so bile rojene štiri deklice in Ana je bila najmlajša. Tudi njen oče je bil vpoklican v vojsko, od koder se je vrnil težak invalid. Ko je bilo Ani 8 let, je že ostala brez staršev. Vzgojala jo je teta Ana, po končani osnovni šoli pa se

je zaposlila v tovarni nogavic na Polzeli.

Ana in Filip sta se poročila 19. februarja 1933 na Polzeli in po treh mesecih skupnega življenja so Filipa vpoklicali v staro jugoslovansko vojsko. Ko se je vrnil, sta pričela misliti na lasten dom. Z veliko truda sta si zgradila hišico, v zakonu pa sta se jima rodili dve hčerki. Starejša hčerka

Marta si je spletla dom v neposredni bližini staršev, hčerka Irma pa z družino živi z zlatoporočencema. Danes imata že tri vnuke in enega pravnuka. Kljub temu da je bilo življenje zlatoporočencev težko in polno odrekaj, sta z obilico dobre volje še kar pri dobrem zdravju. Obred zlate poroke je opravila Vera Orešnik. V imenu uredništva iskrene čestitke in še na mnoga leta!

Tone Tavčar

Kavica diši, pa vendar ne tako, da bi jo vzeli

Pri Savinjskem občanu smo se tokrat odločili za zanimivo akcijo. Začeli smo preverjati poštenje ljudi. Gre za tisto drobno poštenost, ki vse prevečkrat pade na izpitu. Kako se obnašamo, če na cesti najdemo izgubljen denarnico, polno denarja in dokumentov? Kaj bomo storili, če bomo našli izgubljen paket? In slednjič, kaj bomo storili, če bo v tem paketu kakšna dragocennost. Večina nas je takšnih, da bomo pravilno in pošteno ukrepali. Kaj pa, če bomo kje zagledali vrečko, v kateri je kilogram kave, steklenica Ceta

za pomivanje posode ter mehčalca za pranje? Bomo vsaj za hipec pomislili, da tega ne bi vrnili?

Našli smo torej pleten cekar ter prazno vrečko zlate kave Merx, ki je sedaj, ko je tako primanjkuje, še bolj zlata. V to vrečko smo natresli koruzo, v stekleničko čarlija pa nalili olje. K sreči je olja sedaj dovolj. Naše prvo delovno mesto je bila avtobusna postaja v Žalcu. Cekar smo nastavili na klop, stopili stran ter potem opazovali. Nič presenetljivega se ni zgodilo. Iz bifeja se je potem primajal sorazmerno

dobro nakresan možakar ter čakal in čakal in preklinjal avtobus, ki ga ni od nikoder. Potem mu je pozornost le vzbudil cekar s kavo. Gledal ga je in gledal ter potem pripomnil znancu, ki je prišel mimo: „Verjetno je baba na stranišču. Zmešana pa je, da kar takole pusti kavo.“

Odločili smo se, da spremenimo kraj. Odšli smo pred samopostrežno trgovino Savinjskega magazina blizu spomenika Štangarja. Cekar smo nastavili na betonski nastavek ograje ter znova čakali. Ljudje so hodili mimo,

90 LET OREŠNIKOVE MAME IZ DOBROVELJ

Ko sva z Ivanom Faletom, predsednikom sveta KS Braslovče, sedla v avto in se zapeljala proti Dobrovljam, mi je hitel pripovedovati o domačijah, mimo katerih sva se vozila. „Vse te hiše so bile varno zavetišče partizanov med NOB, zaradi tega so mnogi morali v taborišča. Od te hiše so bili štirje v Dachau,“ me je opozoril, ko sva se peljala mimo Turnško-ve domačije. „Ostanke požgane domačije smo uredili v spomenik. Danes se želimo temu delu partizanskih Dobrovelj oddolžiti s tem, da jih povežemo z dolino. Ob tem pa največkrat naletjimo na nerazumevanje tistih, ki imajo danes vse asfaltirano, tem ljudem pa šele odpiramo okno v svet,“ je s kančkom grenkobe dejal Ivan.

Mimo lovske kočice sva zavila po gozdni cesti navzgor in kmalu prispela pred Brezovnikovo, po domače Orešnikovo kmetijo. Ko sva vstopila v hišo, sva Slavko in Jožeta Brezovnik presenetila ob čiščenju štedilnika. Sedli smo za mizo in Jože je pred naju postavil kozarček žganja, midva sva razložila namen obiska. Slava je poklicala Alojzijo in ji povedala, po kaj sva prišla. Ko je stopila s palico v roki v kuhinjo in zagledala na mizi fotoaparata, se je obrnila in dejala, da se mora preobleči.

Hitro se je vrnila, sedla za mizo in razgovor je stekel. Govoriti smo morali glasneje, saj že nekoliko slabše sliši.

Alojzija se je rodila 21. maja 1893 v Stopniku pri Vranskem, v družini je bilo osem otrok. Tako kot mnogo drugih otrok je morala pasti krave in delati na kmetiji, vse to pa je potem počela vse življenje. „Večkrat sem bila lačna kot sita, šele po vojni se je življenje izboljšalo. Sedaj pa sem stara, pa mi vse te dobrine ne koristijo več, v mladosti pa sem zanje bila prikrajšana. Vedno sem bila samo doma s sedmimi otročaji, najraje sem šla na ohcet, nobena mi ni ušla. Še lani sem bila na zlati poroki Micke Matažak, pred petdesetimi leti sem ji bila družica.“

Rada se spominjam svoje poroke, igrala je godba iz Letuša.

Najteže pa je bilo med vojno, Jože Borštner je že leta 1941 v našo hišo pripeljal partizane, ki so se potem skoraj vsak dan oglašali — vse do osvoboditve. Seveda so prihajali tudi Nemci, zato smo bili v stalnem strahu.

Spomnim se, kako je bilo enkrat: v hiši so bili partizani, ko sem opazila, da se bližajo Nemci. Poklicala sem Lojzo in ji dejala, da pada s hribovja kamenje. Vsi, ki so bili v

hiši, so vedeli, da so v bližini Nemci, zato so se takoj umaknili v bunkerje in gozd. Prav tako ne bom pozabila dogodka, ko so Nemci odpeljali Franca in Marijo Turnšek, meni pa naročili naj poskrbim za živino. Alojziji je beseda zastala, zazrla se je v Franca, ki je sedel za mizo. Molč sem presekal z vprašanjem, kako ji je uspelo dočakati tako častljivo starost.

„Sama ne vem, kdaj je minilo. Sedaj, ko ne morem več delati, mi čas teče počasneje. Tudi brati ne vidim več.“

Sicer pa je Alojzija še vedno čila in živahna. Želimo ji, da bi čakala sto let. S to željo sva se z Ivanom tudi poslovila. jk

FRANC ZAGOŽEN: MLAD PRI OSEMDESETIH

Malo je osemdesetletnikov, ki bi izžarevali takšno vitalnost kot jo Zagoženov France iz Latkove vasi pri Preboldu. Ne ustraši se nobenega dela in ne pozna brezdolja. Krajani KS Prebold pa tudi drugi ga poznajo kot izredno delovnega krajana, ki rad stori uslugo svojim sovaščanom. Je tovariški in prežet z društvenim delovanjem v matičnem gasilskem društvu in v društvu upokojencev, kjer je tudi predsednik kolesarske sekcije. Še vedno pa ga srečujemo z veliko torbo, v kateri je polno električarskega orodja, ki je nepogrešljiv del njegovega življenja. Kot elektrikar je preživel velik del svojega življenja v Tekstilni tovarni Prebold, kjer je vzgojil mnogo dobrih električarjev. Je strokovnjak svoje obrti in mnogokrat tudi sedaj svojim prijateljem, sosedom in znancem rad priskoči na pomoč.

France Zagoženov se je rodil in živel v številni družini. Kar trinajst otrok je povila njegova mati. Življenje je bilo trdo, to pa še tembolj, ker je bil oče slep in so mu zato morali otroci še toliko bolj pomagati. Odnos do dela se je torej v Francetu izoblikoval že v rani mladosti. Delal je doma, vozil premog s konji iz Zabukovice v Tekstilno tovarno Prebold, se tu kasneje tudi zaposlil in izučil za elektrikarja. Tovarna je po-

stala njegov drugi dom in v njej je preživel tudi mnogo nedelj in praznikov in brez dvoma je eden izmed tistih, ki so omogočili, da se je tovarna nenehno razvijala in krepila ter dosegla sedanjo stopnjo razvoja. Na tovarno ga veže veliko lepih in nepozabnih spominov. Upokojil se je 1969. leta, vendar bi prav rad še delal, če ne bi bilo potrebno odstopiti svojega mesta mlajšim. Sicer pa mu dela tudi tako ne manjka. Jesen njegovega življenja je resnično bogata in ustvarjalna. France ljubi naravo in ne mine dan, da se ne bi podal v njen objem. Je tudi strasten planinec. Vsako leto se udeležuje množičnega pohoda krajanov v Marijo Reko in je tudi najstarejši krajan, ki opravi to pot. Pot ga večkrat za-

nese tudi na Hom in še marsikam. Pred nekaj leti je bil celo v Savinjskih Alpah — na Okrešlju. Najljubše prevozno sredstvo pa je za Zagoženovem Francetu kolo, z njim se tudi pada v Žalec in še dalje. V Prebold pa se z njim pripelje tudi večkrat na dan. Sosedom rad skoči v trgovino; ob sobotah, ko pošta ne dela, pa prevzame vlogo pismonoše in raznosi sobotne Delo. Kot predsednik kolesarske sekcije, v katero je vključenih preko 20 upokojencev, organizira razne kolesarske akcije in kolesarske izlete po Savinjski dolini ter se udeležuje trim akcij. Nepogrešljiv je tudi pri gasilskem društvu Latkova vas in pri obnovi doma. Tudi pri praznovanju 80-letnice je prispeval veliko prostovoljnih delovnih ur.

In v čem je skrivnost vitalnosti, ki jo ima pri osemdesetih Zagoženov France? Delo oblikuje človeka; delo in nenehna telesna aktivnost pa človeka tudi krepita in ga ohranjata pri zdravju. Tega se Zagoženov France drži in v tem je, kot pravi, vsa skrivnost njegovega življenja. Ob vsem tem pa naj za konec še povemo, da France ni koristil niti dneva bolniške in je lahko za zgled mnogim, ki jim je bolniški stalež prilika ali možnost za zadovoljitev osebnih interesov.

Darko Naraglav

opazovali in spet ničesar! Kar malce jezni smo že bili. V trenutku, ko smo se hoteli prestaviti, sta mimo prišla dva fanta. Kakšnih dvanajst let sta jih morda imela. Pogledala sta cekar, nadaljevala pot in se vrnila. Potem se je eden izmed njiju le odločil in zgrabil nastavljeno darilo. Stopili smo k njima ter jima povedali, da je to naša stvar, vendar se fantiča nista dala zmešati. Razložila sta nam, da sta hotela cekar vrniti v blagajno v samopostrežni, ker sta pač mislila, da ga je nekdo tam pozabil. Seveda ni bilo razloga, da jima ne bi verjeli. Morda pa sta z vsebino hotela presenetiti mamico za

osmi marec. Toda tudi to bi bilo vprašljivo. Mamica bi ju prav gotovo povprašala, kje sta dobila to stvar in če mamica kaj da na vzgojo, potem bi sinka prav gotovo za uho.

Tretja in hkrati zadnja delovna točka je bila na pol poti med Namo in hotelom Golding Rubin. Znova so ljudje hodili mimo, opazovali zanimivo darilce, ki naj bi padlo kar iz neba. Neka starejša ženska se je potem vendarle sklonila, pobrala cekar, pogledala, kaj je v njem in ko je videla, da prihajamo nasproti, ga je spustila iz rok, kot da bi zgrabila za ogenj. „Kaj pa je, mamka, smo jo povprašali,

Ah nič, nekdo je pustil tale cekar s kavo kar sredi poti. Pa še kava je v njem. Mislija sem, da je v cekru tudi kakšna denarnica z dokumenti, da bi vedela, kam naj ga vrnem. No, kar tule naj bo. Bodo že prišli po njega. Bi lahko še kdo pusušil, da sem hotela kra-
sti.“

In zaključek te akcije? Ugotovili smo, da so ljudje kar hladnokrvni. Marsikdo je za hipec morda pomislil, da bi si tujo stvar prilastil, toda tokrat se je izkazalo, da je poštenje vendarle še zelo, zelo prisotno med ljudmi. Za ilustracijo zapišimo še to, da je bil „cekar“ v akciji dve uri. J. V.

Anton Herman:

Galerija portretov slovenskih športnikov

Anton Herman, kipar mlajše slovenske kiparske generacije, doma iz Galicije, je po končanem študiju telesne vzgoje študiral na akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1975. Po diplomi je za leto dni odšel v Rim h kiparju Manziju in se dopolnjeval na milanski akademiji Brera pri profesorju Giancarlu Marhezeju. Doma in na tujem je doslej pripravil več kot dvajset samostojnih razstav in sodeloval na številnih špinskih.

Ustvarjalec, ki ga poznamo kot dobrega grafika, ukvarja pa se tudi s slikarstvom, se je pred kratkim v Savinovem salonu v Žalcu predstavil s portretno galerijo najvidnejših slovenskih športnikov, tistih, ki so na velikih mednarodnih tekmovanjih dosegali pomembne rezultate. Upodobil je Stanka Lorgerja, Nataša Urbančič, Drago Stamejčič, Leona Štuklja, Toša Primožiča, Mira Cerarja, Mira Steržaja, Ljubo Tkalič, Iva Daneva, Bojana Križaja, Boruta Petriča, Staneta Belaka-Sraufa, Branka Oblaka, Mimo Jaušovec in ob njih znamenitega športnika Emila Zatopeka. Razstavo je avtor dopolnil s fotografijami omenjenih športnikov in z nekaj plastiki zanimivih ljudi iz njegove neposredne okolice.

Kdor je dela Antona Hermana že videl in pozna njegova kiparska prizadevanja, ob tem portretnem ciklusu ne sme misliti, da je avtor korenito spremenil smer svojega plastičnega

zanimanja. Dejstvo je namreč, da sta v njegovem delu sočasno in vzporedno prisotni dve likovno različni ustvarjalni komponenti. Želja po očiščeni, stilizaciji izbranega predmetnega izhodišča — kot je znano, je to človeško stopalo, čevljarstvo kopito — v objekt drugotnih, estetskih vrednosti, kjer bodisi v plastičnih formah, bodisi v grafičnih rešitvah, gradi s ploskvami, elementi, notranjo napetost kot sinonim gibanja. Drugi njegov pol pa predstavlja kiparske stvaritve, tradicionalne izrazne zasnove, obogatene z novodobnim občutjem kiparskega izražanja.

Bogato, živo in neposredno se ti njegovi nameni kažejo še zlasti v zaključnem opusu portretnih plastik najvidnejših slovenskih športnikov, v galeriji obrazov, v katerih je našel

srečni spoj portretnih, oblikovalskih zakonitosti s svojstveno, sodobno, individualno grajeno potezo, z zabrisanjem in posploševanjem določenih, točno domišljenih partij, s pogumnimi vrezi v maso, z razgibano površino malodane impresionističnih vizuelnih doživljetij.

Hermanovi portreti športnikov so nastajali hitro, kot sam rad reče, v enem zamahu, temu ustreza je tudi njihova svežina, neposrednost, ne da bi mu ušel temeljni, označevalski in karakterni, v portretu zasnovani kiparski prijem. Formalno dorečeni, plastično razgibani, v izrazu pa kot spoj tradicije in modernosti — bi lahko preprosto rekli o teh njegovih kiparskih portretih, čemur lahko v današnjem iskateljskem času dodamo še eno nič manj pomembno razsežnost — komunikativnost. M. Premšak

Anton Herman s portreti športnikov 1982

„Randevo“ v Vrbeju

V tem mesecu je bilo v dvorani Doma kranjčanov v Vrbeju zelo živo, saj je domače kulturno društvo poskrbelo za urico prijetne zabave in sprostitve. Člani dramske sekcije so odigrali veseloigro Antona Medveda Randevo. Obiskovalci so bili nad predstavo navdušeni in so mlade ustvarjalce nagradili z burnim aplavzom, tembolj tudi zaradi tega, ker je bilo to prvo delo, ki so ga v celoti pripravili na domačem od-

ru. Veseloigro je režiral gledališki igralec in član SLG Celje Drago Kastelic, za glasbeno spremljavo pa je poskrbel Franci Rizmal.

Kot igralci so se predstavili: Sandi Jekl, Jože Pajk, Jože Meh, Leonora Glušič, Jelka Bobovnik, Amanda Kodrič in Jožica Grobelnik. Z igrjo bodo sodelovali na reviji Naša beseda, gostovali pa bodo tudi v krajih naše občine in izven nje.

Županova Micka v Augsburgu

Pred dvema letoma so se začele tkati vezi med Kulturno prosvetnim društvom Svoboda iz Griž in našimi delavci, zaposlenimi na Bavarskem. Konec februarja so igralce v daljni Augsburg povabili člani tamkajšnje Kulturno umetniškega društva Drava, nastopajočim pa sta ob tej priložnosti priskočili na pomoč tudi krajevna skupnost in Zveza kulturnih organizacij iz Žalca.

Rojakom iz domovine so domačini pripravili nad vse srčen sprejem. Kako veseli so obiska iz domačih krajev, se je pokazalo tudi zvečer, ko so gledalci v nabit polni dvorani z zanimanjem in z veliko pozornostjo spremljali dogajanje na odru. Obiskovalce je navdušil že prvi, glasbeni del predstave, ko se je ob nežnih zvokih citer oglasila slovenska narodna pesem. Z uprizoritvijo Županove Micke v režiji

Matjaža Arsenjuka je igralska ekipa popeljala gledalce v čas Linhartarja, v obdobje pred dvesto leti. Nastopajoči so delo odlično odigrali, za kar so jih naši delavci nagradili z navdušenim aplavzom. Po končani predstavi so zaplesali še člani tamkajšnje folklorne skupine in pokazali, da tudi med njimi še vedno živijo slovenski ljudski plesi. Ob domači pesmi, harmoniki in plesu se je veselo razpoloženje in prijeten klepet z našimi zdolci nadaljeval še pozno v noč.

Ob odhodu je nastopajoče pospremlilo veliko število naših ljudi. Objemi, stiski rok in kljuci: „Pozdravite nam domovino.“ Zraven pa še obljuba, da se ponovno srečajo konec junija v Grižah, na tamkajšnjem Kulturnem tednu, kjer se bodo naši rojaki predstavili z veseloigro Kje je meja?

POLZELA:

USPEŠNO DELO SVOBODE

Na rednem občnem zboru so se sestali člani DPD Svobode na Polzeli in pregledali uspehe ter sprejeli program dela za tekoče obdobje. O delu je poročal predsednik Svobode Polzela Stanko Novak in poudaril, da je bilo delo vseh šestih sekcij, ki jih združuje Svoboda, uspešnih. Pripravili so več kulturnih in zabavnih prireditev. V razstavišču Komenda so pripravili vrsto razstav, dramska sekcija je naštudirala dve deli in z njimi tudi gostovala.

Knjižnico iz leta v leto obišče več bralcev, lani pa so nabavili tudi dvesto novih knjig. Letos bodo vse sekcije nadaljevale z delom, želijo pa vključiti čimveč mladih ter tako poživiti delo.

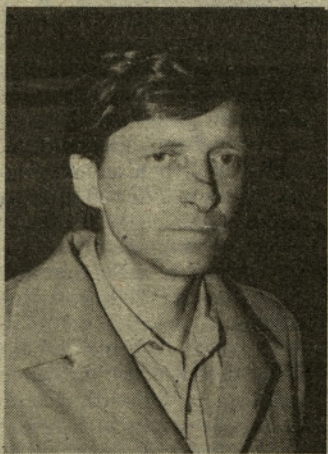
Moški pevski zbor pa se pripravlja na praznovanje tridesetletnice, ki jo bodo praznovali v začetku meseca aprila, s samostojnim koncertom. Na sliki: Stanko Novak, ki bo še naprej vodil delo Svobode na Polzeli.

T. TAVČAR

AKTIVNI LE ŠTIRJE ODREDI

Predsednik Zveze tabornikov občine Žalec Slavko Ambrož je na letni konferenci Zveze tabornikov ocenil delo preteklega leta, predvsem pa opozoril na težave, s katerimi se ta organizacija srečuje. Od sedmih registriranih odredov so aktivni le štirje in sicer Bistra Savinja Šempeter, Partizanski vrh Prebold, Temni rovi Griže in odred Prve savinjske čete Petrovče. V Žalcu delujejo enote v VVZ, na osnovni šoli Ljube Mikuž in Peter Šprajc-Jur, ki pa delajo nepovezано, brez vodstva. Povsem neaktiven pa je odred Zeleno zlato. Delo je zamrlo tudi na Polzeli, na Vranskem in v Braslovčah. Zanimivo bi bilo vedeti, kaj o tem menijo krajevne organizacije SZDL in ZSMS pa tudi komiteji za SLO, saj je taborništvo pomemben

element splošnega ljudskega odpora. Sicer pa so se v zvezi odločili za delo v enotah v VVZ in osnovnih šolah, kjer si bodo najprej vzgojili kadre za kasnejše delo v odredih. S kadrovskimi problemi se ubadajo že nekaj let, glavno breme nosijo prosvetni delavci, ki pa jih je premalo, da bi bilo delo odredov uspešnejše. Zanimanje mladine za to dejavnost je iz leta v leto večje, trenutno je aktivnih 554 tabornikov, ki so v preteklem letu v celoti izvedli zastavljeni program. Med drugim so organizirali taborjenje v dveh izmenah za 210 otrok, pri čemer so jim pomagale delovne organizacije Ferralit, Montana, SIP in Sigma. Slavko Ambrož je ob zaključku opozoril, da bi v občini in v krajevnih skupnostih morali bolj skrbeti za ta-

Slavko Ambrož

borniško dejavnost, ki je pred leti bila v občini med najuspešnejšimi v republiki.

jk

PRVA JUGOSLOVANSKA JAMARSKA ODPRAVA

Na svojem rednem občnem zboru so se zbrali preboldski jamarji na katerem so ocenili svoje delo v minulnem mandatnem obdobju ter si zastavili nove naloge. Čaka jih organizacija in izvedba I. jugoslovanske jamarške odprave v Indonezijo leta 1984, ki bo imela športno-znanstveni značaj in bo predstavljala pomemben prispevek k uveljavljanju jugoslovanskega jamarstva v mednarodnih splošnih krogih.

Pobuda o organizaciji odprave v tropski kras Indonezije je bila dana je lansko leto marca, februarja na izvršnem odboru Jamarške zveze Slovenije, organizacijo odprave pa naj bi prevzela ena od članic jamarške zveze. To zahtevno nalogo so prevzeli Preboldčani ki so tudi sicer imeli v programu že predvideno odpravo v ta del sveta. K odločitvi na so mnogo pripomogle tudi izkušnje, pridobljene z organizacijo odprave v Južno Ameriko. Na občnem zboru je predsednik preboldskih jamarjev Darko Naraglav poleg poročila za minulo dveletno mandatno obdobje, ki je odražalo zagnano in plodno dejavnost na vseh področjih družbenega življenja, vsem prisotnim podal tu-

di poglobljeno informacijo o organizaciji odprave v Indonezijo. Pri tem je poudaril, da se zavedajo odgovorne naloge, kakršna je izvedba, ki je povezana tudi s precejšnjimi finančnimi sredstvi, zato so se odločili za izdajo dveh stenskih koledarjev za leto 1984, ki bosta na šestih in dvanajstih listih predočila jugoslovanski javnosti endemičen živalski in rastlinski svet Galapaškega otočja. To bo prvi tovrstni koledar pri nas, morda pa tudi v svetu. Pričakujejo, da se bo za odkup odločilo čimveč delovnih organizacij in tako pomagalo izpeljati načrtovano odpravo v leto 1984. Pri vsem tem pa je potrebno še dodati, da je nekajletno sodelovanje z jamarji iz Bosne in Hercegovine, na katerem terenu so Preboldčani dosegli nekaj izjemnih rezultatov, obradilo dobre sadove. Odprave se bodo predvidoma udeležili trije sarajevski jamarji, z njihovo pomočjo pa bomo povezani s sarajevskim Energoinvestom, ki ima v Indoneziji svoja delovišča. Razgovori že potekajo in so naleteli na plodna tla. Zato pričakujejo, da bo odpravo kljub ne najbolj ugodni situaciji možno dobro izpeljati in pri-

tem doseči zastavljene cilje. Vsekakor pa računajo, da jih bodo v prizadevanjih podprli tudi vsi tisti, ki jim je kaj do nacionalnega ponosa, ki ga doživljajo ob dosežkih naših alpinistov, športnikov in drugih Jugoslovancev.

Ob zaključku občnega zboru, ki so se ga udeležili tudi številni gostje, predstavniki družbeno-političnega življenja kraja in občine, ter drugi, so najzaslužnejšim podelili društvena priznanja in odklona. Za pomoč pri razvoju jamarstva so priznanje podelili tudi Jožetu Janu in Turističnemu društvu Šempeter. Prikazali pa so tudi del svoje bogate filmske dokumentacije, ki je vsebovala filmski pregled za minulo leto in dva polurna filma o Snežni jami na Raduhi in o poglobljenem sporočilu jamarške dejavnosti.

Novi upravni odbor s predsednikom Darkom Naraglavom čaka v tem letu vrsta nalog. Poleg že omenjene odprave redne dejavnosti bodo sanirali dve vikend hišici pri bazenu, postavili plezalni stolp, skupno z društvom Partizan pa uredili nogometno igrišče in opravili vrsto drugih del.

-OV-

S knjižnih polic

Topli pomladanski žarki bodo na plano zvalili mlado in staro, zato bo najbrž bolj malo časa za prebiranje knjig. Včasih pa je tudi knjiga prijeten spremljevalec v naravi, zato tudi danes pregledno novosti, ki vam jih ponujajo v Mladinski knjigi, in pa seznam del, po katerih ste najraje segali v preteklem mesecu. V februarju so izšle:

D. H. Lawrence Sinovi in ljubimci, Pomurska založba; Zbirka Mostovi, Pomurska založba; Bindari Palača; Evander Ponedeljki s Fanny; Marquez Kronika napovedane smrti, Huda ura, Odvrženi; Proctor Surabielova vrnitev; Benheduga Južni veter; Sidikki Odri-njenci; Heinz G. Konsalik Čarobni svet Namibije, Ljuba Koper; F. Lainšček Feri Peronarji; Zbirka Krimi, Cankarjeva založba; James Hadley Chase Šibka točka; Mildred in Gordon Steci za življenjem.

NAJBOLJ BRANE KNJIGE PRETEKLEGA MESA:

Plutarh Življenje velikih Grkov, Judith Krantz Princessa Daisy, Diana Gaines Ljubezenski napoj, Larry Collins, Dominique Lapierre Jeruzalem, Jeruzalem, Janusz Dolga roka Izraela, Vojimir Sobajič Judze in Izrael, Jacques Heurgon Življenje in navade Etruščanov, Ivo Zorman Kdo bi meni prižigal sveče, Norman Mailer Krvnikova pesem.

„ROKOVNJAČI“ NA BRNICI

V Ljubljani so v okviru DPD Svoboda Ludvika Oblaka že začeli z bralnimi vajami za upravitelje slovenske ljudske igre Rokovnjači, ki jo režira Darko Suler. Premiera bo konec pomladi ali v začetku poletja na Brnici. Predstavo pa bodo uprizorili v počastitev 50-letnice prve odigrane igre v Ljubljani.

TV

ŠPORTNO SLOVO OD RUDIJA

„Še ta tek in zaključili bomo tekaško sezono“ so bile „poslovilne“ besede Rudija Planinška iz Ljube, ki je bil znan kot vnet smučarsko tekaški delavec v naši občini.

Vrsto let je ob sebi zbiral tekače, ki so odhajali na razne tekaške maratone po Sloveniji. Prav njemu gre zahvala, da se je ta rekreacijska dejavnost tako razširila v naši občini. Kot vzornik mlajšim generacijam se je tudi sam aktivno udeleževal tekov in s tem prispeval k popularizaciji te panoge pri nas.

Prav neverjetno in nemo-goče je med nami odjeknila vest, da je na prvi pomladanski dan nenadoma umrl na tekaški progi Rudi Planinšek. Bil je dober sodelavec Občinske zveze za telesno kulturo Žalec in organizator raznih športnih prireditev v svoji krajevni skupnosti pa tudi v občini. Rudi pa ni bil samo športnik ampak je aktivno sodeloval v moškem pevskem zboru Svoboda Žalec in Ljube. Vključil se je tudi v dramsko sekcijo, žal bodo morali ljudsko igro Rokovnjači odigrati brez njega. Športnikom, športnim in kulturnim delavcem bo ostal v spominu kot dober tovariš-sodelavec.

PIONIRSKI KOTIČEK • PIONIRSKI KOTIČEK

K 40-letnici pionirske organizacije

Naslednji prispevek namenimo pionirski organizaciji, ki je bila ustanovljena na I. kongresu USAOJ 1942. leta v Bihacu. Z njim vas želimo spomniti na življenje vaših sovrstnikov v času vojne vihre, ko je bilo življenje zelo težko. Okupator je izgnal slovenske učitelje in jih zamenjal z nemškimi. Organiziral je nemške šole in nemške jezikovne tečaje. Vendar že v letu 1943 marsikje ni bilo več nemških šol, ker so nemški učitelji zbežali pred partizani. Tudi pionirji so se na svoj način borili proti okupatorju. Tako so v Revirjih delovali šolski krožki, v katerih je bilo od osem do dvajset otrok, ki so jih vodili učitelji. Leta 1944 so takšni krožki delovali tudi na območju Laškega in še drugod. O pionirskem gibanju v naši dolini pred letom 1944 ni kaj dosti podatkov, tega leta pa je bil julija v Libojah ustanovljen pionirski odred. O njem Jože Štok-Korotan v knjigi Jeklena pest piše o srečanju z libojskimi pionirji, ko jim je pripovedoval o borbi, svetoval jim je, kako naj pomagajo partizanom, pripovedoval jim je o akcijah pionirjev na Dolenjskem in v Moravski dolini. Dogovorili so se, da bodo ustanovili pionirski odred, katerega komandant bo najstarejši pionir, odred pa bo razdeljen na dve četi oziroma voda. Vadili pa naj bi z lesenimi puškami, mitraljezi, brzostrelkami in bombami, ki bi jih izdelali sami. Spomihe na libojske pionirje tovariš Korotan zaključuje:

»Drugi dan popoldne nas je v taborišču obiskal zaupnik Savo. »Pionirji te čakajo,« je dejal. »Prosijo, da bi začeli vojaške vaje. Saj veš, govoril si jim o odredu!«

Takoj nato sva se z Zvenkom prelevila v pionirja. Bila sva v kratkih hlačah in v pisanih srajcah, okrog vratu pa sva si zavezala rdeči ruti. Ko sva se približala vasi, sva zagledala pionirje, ki so strumno stali v vrsti. Njihov komandir je stopil predme in mi raportiral:

»Tovariš komandant! V zboru imam 16 pionirjev, dva mitraljeza, pet brzostrelk in devet pušk. Dva pionirja sta službeno odsotna, na straži sta! Sovražnika v bližini ni!«

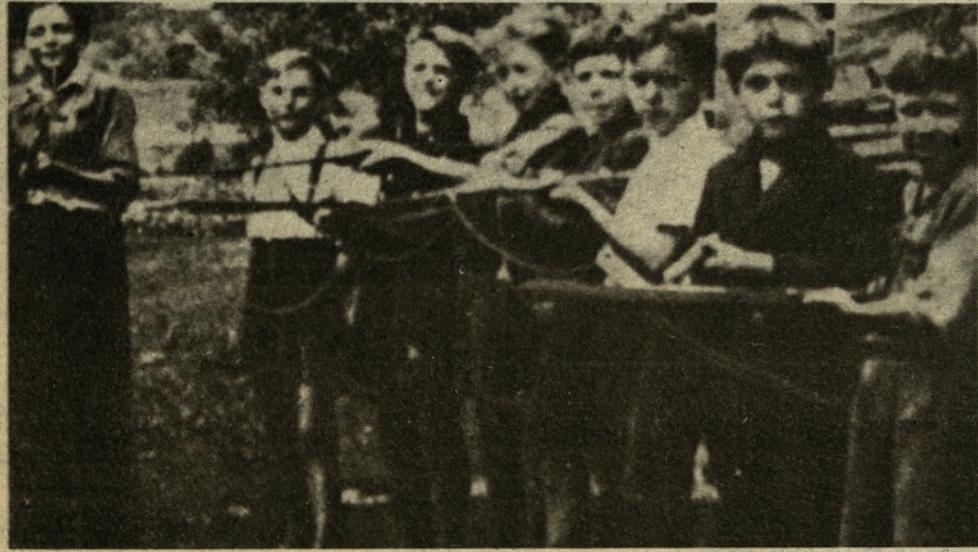
Vse je bilo sila resno; zdelo se mi je, da stojim pred pravimi partizani. Pionirčke sem pozdravil: »Smrt fašizmu!« oni pa so mi enoglasno odgovorili: »Svoboda narodu.«

Z očmi sem božal ta mlada, iskrena lička ter njihove lično izdelane mitraljeze in puške iz lesa. Disciplinarna in resnost!

Prevzel sem poveljstvo in jih začel učiti. Hitro so razumeli povelja. Nekajkrat smo ponovili vojaški korak in že jim je šlo. Nato smo se malo pogovorili in zapeli. Znali so že dve partizanski pesmi. Potem sem jih naučil še pionirsko.

V mraku sva se z Zvenkom vrnila v taborišče, pionirji pa so korakali po vasi in peli pozno v noč...«

Toliko o pionirjih iz Liboj Jože Štok-Korotan. Morda se bo na našem posnetku kateri od teh pionirjev prepoznal in nam o svojih doživetjih povedal še kaj več.

Po poteh XIV. divizije

Trije učenci našega osmega razreda smo se prijaviли za pohod po poteh XIV. divizije. S seboj smo vzeli nahrbtnike in spalne vreče.

V petek, 11. februarja, smo se zbrali pred Centrom za usmerjeno izobraževanje v Žalcu, od koder smo se odpeljali v Titovo Velenje. Tu smo se na Titovem trgu priključili ostalim pohodnikom. Skupaj smo nadaljevali pot do Frankolovega. Tu smo pri spomeniku položili venec, nato pa nadaljevali pot, ki je bila naporna. Pešačili smo do devete ure zvečer. Vojaki so nam skuhalo večerjo, po njej pa smo odšli spat.

Drugo jutro smo zgodaj vstali in nadaljevali pot do prvega spomenika, kjer smo zopet položili venec. Tu nas je pozdravil borec XIV. divizije in nam povedal nekaj dogodkov iz bojev. Nadaljevali smo vzpon do prve vasi, kjer so nas pozdravili vaščani. Nadaljevali smo pot do Plešivca, kjer so nam pripravili kratek kulturni program, nato pa naprej proti Graški gori, kjer je bila proslava. Od tod smo odšli proti Ravnam nad Šoštanjem, kjer smo imeli miting in večerjo.

Naslednji dan je bila pot lažja. Odšli smo v Zavodnje, kamor je prišla tudi Mozirska četa, od tod naprej pa proti Zlebniku, kjer je padel Karel Destovnik-Kajuh. Od tod smo nadaljevali proti Belim vodam, kjer nas je čakal avtobus in nas odpeljal v Velenje, od koder smo se nato vrnili domov.

Jakob Mežnar,
OŠ Ljuba Mikuš

OTROCI ZDOMCEV PIŠEJO

Dragi mladi prijatelji, tokrat vam v vašem kotičku objavljamo prispevka dveh vaših sovrstnikov, ki preživljata svoje otroštvo daleč proč od domovine in med tujimi otroci. Osvald in Poldi obiskujeta dopolnilni pouk slovenskega jezika v Augsburgu v Južni Nemčiji in sta se doslej naučila že toliko slovenskega jezika, da sta brez težav napisala, kakšna je njuna mama.

Moja mamica

Naša mamica je stara 32 let. Ima plave oči in svetle lase. V službo hodi k Dojterju, to je tovarna kovčkov. Zjutraj meni in sestrici pripravi malico. Ko pride domov, kuha, lika, pospravlja. Vedno ima veliko dela, ker želi, da je

stanovanje čimbolj v redu. Včasih je po ves teden doma, ker nimajo v tovarni dovolj dela. Takrat mi je lepo, ker je mama doma, ko pridem iz šole. Vedno me vpraša kaj o šoli, opozori, da moram vaditi harmoniko in trobento. Za vse skrbi. Pri društvu Drava sodeluje pri folklorni skupni, v šolskem odboru in vodi sekcijo za dejavnost žena. Za vse najde čas.

Zelo jo imam rad. Malokdaj me krega, rada mi kupi, kar rabim ali si želim. Zato ji rad pomagam. Svojo sobo skoraj vedno pospravim sam.

Poldi Strelec,
Augsburg

Mamica

Moja mamica dela v bolnici. Ko pride domov, jo tudi doma čaka veliko dela. Zjutraj vstaja že ob treh. Zbudi jo moja budilka, jaz je itak ne slišim, pa sem jo dal mami, da jo zbudi. Trudim se, da bi ji pomagal: obesim perilo, ga zložim, grem nakupovat ali pa tudi kaj pospravim. Moja mamica imam zelo rad, čeprav jo včasih tudi razžalostim.

Osvald Zdolšek, Augsburg

Uganka

So iz lesa in železa,
nimajo koles,
a vendar drve,
čež hrib in les.

Egon Vočko

(tues)

RUBRIKA MLADIH • RUBRIKA MLADIH

Kviz o kmetijstvu

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Žalec ter KZ Savinjska dolina sta pripravila kviz o kmetijstvu. Nastopilo je pet ekip, ki so se pomerile v znanju iz travništva, živinoreje, poljedelstva, kmetijske mehanizacije in

družbenopolitične organiziranosti. Prvo mesto je osvojila ekipa aktiva mladih kmetijskih zadrugnikov iz Prebolda (Janez Grenko, Ljubica Škrabe, Boris Golavšek) in bo občino Žalec zastopala na regijskem kvizu, ki bo 2. aprila v

Titovem Velenju. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa Braslovč, sledijo Šempeter, Polzela in Petrovče. Zmagoviti ekipi Prebolda je čestital sekretar OK ZSMS Žalec Milan Vogrinc

T. T.

MARKSISTIČNO IZOBRAŽEVANJE V KS

Referati in razgovori bodo osnovna oblika dela

Bolj ali manj aktivno delo marksističnih krožkov po šolah je že utečena praksa, precej bolj nenavadno pa je, da marksistično skupino ustanovi OO ZSMS v KS. Takšna skupina je pričela s svojim delom v Petrovčah in je zaradi svoje specifičnosti nedvomno vredna pozornosti. To pa je tudi vzrok, da sem za razgovor poprosil predsednika OO ZSMS Petrovče Gorazda Pirnata in vodjo marksistične skupine Majo Farčnik. Pogovarjali smo se o namenu in načinu dela te skupine, o problemih, na katere so naleteli, ter o odzivu, na katerega je ideja o skupini naletela med mladimi.

M. Farčnik: »V naši OO ZSMS je aktivnost mladih zelo široko zastavljena. Zato ni čudno, da se že dalj časa pojavlja želja po izobraževanju. Najprej smo pripravili kratko politično šolo in moram reči, da nas je odziv prijeto presenetil. Zato smo začeli razmišljati o obliki izobraževanja, kjer bi bilo delo stalno in kontinuirano.«

Kakšen je način dela in kakšno tematiko ste si izbrali?

M. Farčnik: »Kot že samo ime skupine pove, bomo mladi razpravljali o temah z dveh področij — o teoriji marksizma in samoupra-

vljanja ter o ekonomskem in političnem položaju Jugoslavije in v svetu. Način delovanja bo predvsem seminarjski z obilico individualnega dela. Naše delo bo zajemalo študij literature, spremljanje aktualnih dohodkov, aktivno delo znotraj mladinske organizacije in drugo. Kot sem že omenila, bodo referati in razgovori naša osnovna oblika dela.«

Kakšni so cilji in kaj si obetate od te oblike dela?

M. Farčnik: »V trenutni gospodarski situaciji je potrebno, da se mladi seznanjajo z vzroki. Le tako bomo lahko položaj pravilno dojeli in komentirali. To pa je seveda pogojeno z obveščenostjo in družbenopolitično osveščenostjo vsakega izmed nas. Vsak problem (bodisi teoretičen ali praktičen) je namreč treba gledati kot celoto, ne pa da nas zavedejo njegovi zunanji učinki. Če bo marksistična skupina pripomogla k temu, da bomo mladi vsepovsod iskali bistvo problemov, bo s tem svoj namen dosegla.«

G. Pirnat: »Vsekakor je pomembno, da mladi dojamemo marksizem, idejo dialektike in da se spoznamo s političnimi trendi nasploh. Zanimivo je, da je večina aktivistov te skupine takšnih, ki

niso člani ZK, kar pa pomeni, da je naša ideologija prisotna v širokih krogih mladih.«

Kakšni so načrti za delo?

M. Farčnik: »Pogovarjali smo se že o neuvrčenosti kot edini alternativni današnjega sveta. Razmišljali smo tudi o tem, kakšen naj bi bil komunist. Pred nami je študij del klasikov marksizma in naših velikanov marksistične misli. To mandatno obdobje pa bomo zaključili z okroglo mizo o religiji.«

Nedvomno se srečujete tudi s problemi!

G. Pirnat: »Težave, na katere smo naleteli, so bile večidel materialne narave. S tem 'mislim predvsem na literaturo. Za začetek smo se včlanili v marksistično knjižnico v Celju, veliko naših članov ima tudi svojo literaturo, počasi pa bomo nekaj važnejših knjig poskušali tudi kupiti. Zaradi boljše in objektivnejše razprave o določenih področjih pa se dogovarjamo s starejšimi člani ZK za medsebojno sodelovanje.«

Kaj torej zapisati v zaključku? Tej edinstveni skupini namreč ne kaže zazeleti ničesar drugega kot veliko uspešnega dela.

Bojan Pevec

DELAVNI UČENCI

Učenci OŠ Peter Sprajc-Jur so v minulih dneh pripravili več delovnih akcij v parku maršala Tita. Na tej šoli so ustanovili tudi hortikulturni krožek. Na sliki: Učenci petih in šestih razredov pri čiščenju parka maršala Tita.

T. TAVČAR

TRETJE TEKMOVANJE KOVINARJEV

Do konca marca bo v organizacijah združenega dela in pri zasebnih obrtnikih zaključeno izbirno tekmovanje kovinarjev za občinsko delovno srečanje, ki bo 22. in 23. aprila. Poseben organizacijski odbor se že pripravlja na to pomembno srečanje kovinarjev, katerega organizator je Občinski sindikalni svet, pokrovitelj pa SOZD Agros. Kovinarji se bodo 22. aprila v prostorih Centra za usmerjeno izobraževanje pomerili v preiskusu teoretičnega znanja s področja strokovnega dela, samoupravljanja in varstva pri delu, naslednji dan v praktičnem delu. Strugarji, reskarji in varilci se bodo srečali v SIP-u, v TT Prebold orodjarji, ključavničarji in livarji v Ferralitu ter varilci v MIK-u Prebold.

V program delovnega srečanja je vključena tudi inovacijska dejavnost. Inovacijske izdelke si bomo lahko ogledali v Savinovem salonu. Sicer pa srečanje kovinarjev nima samo tekmovalnega značaja, ampak je namenjeno izmenjavi delovnih izkušenj, medsebojnemu spoznavanju ter predvsem spodbujanju inovacijske dejavnosti, racionalnega gospodarjenja in kvalitete proizvodov. Najboljši bodo za svoje dosežke prejeli plakete in priznanja ter nagrade.

Organizacijski odbor srečanja vabi vse zainteresirane, še posebej osnovnošolsko mladino, da si ogledajo delovno srečanje kovinarjev in tako pobliže spoznajo te zanimive poklice, za katere so še vedno velike potrebe.

VESELA VEST ZA POTROŠNIKE

Iz Savinjskega magazina so nam sporočili, da imajo na zalogi dovolj velenjskega premoga in gospodinjskega plina. Kdor želi premog, ga lahko dobi takoj, brez čakanja pa se je možno oskrbeti tudi s plinom za gospodinjstvo.

Jožica Turnšek iz Vrbja, ki smo jo srečali z jeklenko v roki

pred skladiščem Savinjskega magazina, nam je vsa vesela povedala, da je plin dobila takoj.

V času, ko v naših trgovinah ni vsega na voljo, je takšna vest vsekakor razveseljiva. Posnetek kaže novo skladišče plina v Savinjskem magazinu Zalec.

LOVCI SKRBIJO ZA RAVNOTEŽJE V NARAVI

Zaradi naglega razvoja civilizacije, hitrega tehničnega napredka in nenehnega prirastka prebivalstva so se bistveno spremenili pogoji življenja in obstanka živali v naravi. S tem ko človek posega v naravo in okolje, zmanjšuje tudi življenjski prostor divjadi, zaradi česar bodo nekatere preobčutljive vrste divjadi celo izumrle.

Človek je torej tisti, ki s svojimi posegi v naravo zmanjšuje naravne pogoje za normalno življenje, razvoj in obstanek, zato je tudi edini sposoben in odgovoren za ohranitev življenja v našem okolju in v naravi, med drugim tudi divjadi. Prav zaradi tega se je vloga lovcev v zadnjih časih povsem spremenila. Medtem ko so prej lovci le lovili živali, morajo sedaj skrbeti za njihov obstanek.

V Sloveniji smo že leta 1976 dopolnili lovski zakon, ki lovce zavezuje za varstvo in gojitve

divjadi. Takoj po vojni so morali lovci naseliti nekatere vrste divjadi, katerih pri nas sploh ni bilo, med njimi fazane in divje race. Srnjad je bila silno redka. Pojavljale so se bolezni pri gamsih in kozorogih, steklina; zelo razširjen pa je bil tudi krivolov. Korenito je bilo treba spremeniti tudi miselnost lovcev.

Za zadostitev osnovnih ciljev so morali lovci veliko postoriti, kar dokazuje številna divjad, visoke preže za opazovanje divjadi, krmilnice in krmišča za zimsko prehranjevanje. S tem da so ohranili divjad in jo čuvajo, pa so ustvarili tudi druge materialne dobrine. Tako ima skoraj vsaka lovška družina svoj dom.

Res je, da divjad tudi lovijo, vendar s tem le uravnavajo ravnotežje v naravi. Nešteto krat pa morajo povrniti tudi škodo, ki jo povzroči divjad našim kmetovalcem.

J. Krašovec

LES ZA ODPLAČILO DOLGA

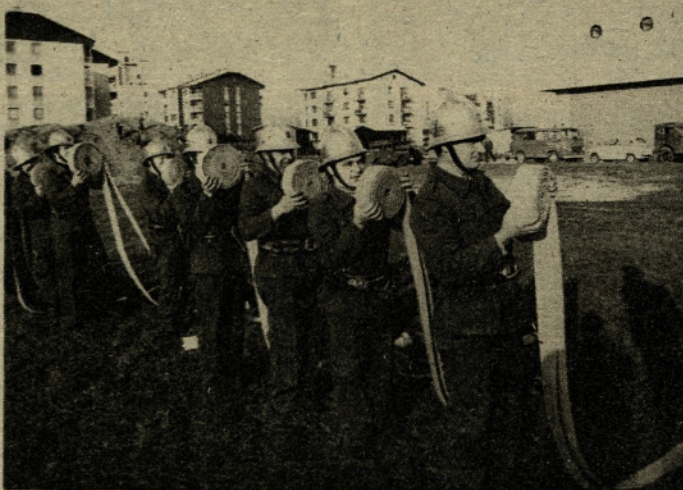
Gasilci gasilskega društva Latkova vas, ki so minulo leto praznovali svojo 80-letnico delovanja, so lepo vreme izkoristili za številne delovne akcije. Z obnovo doma se njihova aktivnost ni končala, še vedno je dovolj dela v vasi, pa tudi pri samem domu bodo še marsikaj postorili.

Naš objektiv jih je ujel pri čiščenju lubja s smrekovih debel, ki so namenjena za odplačilo dolgov

ob praznovanju 80-letnice, preostali denar pa bodo uporabili za nabavo nekatere opreme. Ves les so dobili podarjen od vaščanov in drugih lastnikov gozdov v KS Prebold, zlasti pa od Marijarečanov.

To je le še en primer solidarnosti naših delovnih ljudi in občanov in vsem, ki so jim pomagali, se gasilci iskreno zahvaljujejo.

D. Naraglav

PODČASTNIŠKI TEČAJ

Občinska gasilska zveza Zalec je že lani novembra pričela s tečajem za nižje gasilske častnike. Tečaj obiskuje 36 slušateljev, med njimi so tudi štiri

članice. V teh dneh so na vrsti praktične vaje (na sliki). S tečajem bodo zaključili konec tega meseca.

T. TAVČAR

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠEMPETER

Lani je bil rekorden obisk

Sredi februarja so se na rednem občnem zboru sestali člani Turističnega društva Šempeter, ki so med najbolj delavnimi v občini. Pregledali so delo minulega leta ter si zadali naloge za tekoče leto. Poročilo o delu je podal predsednik Slavko Štrucl, ki je uvodoma poudaril, da TD skrbi za razvoj turizma v tem kraju že od leta 1961, šteje pa 320 članov. Delo je bilo lani zelo aktivno in vsestransko. Povečali so propagando, stopili v stik s hoteli in agencijami, obnovili napisne table ter pripravili že tradicionalne prireditve. Delo je rodilo tudi sadove; tako je Antični park obiskalo lani 17.956 ljudi, jamo Pekel pa 28.238. Od tega je bilo okrog tri tisoč tujih gostov. Obisk je bil glede na prejšnje leto večji, za okrog 5500 obiskovalcev. Člani društva so skrbeli tudi za lepši videz kraja in sami vzdrževali turistične objekte, s čimer so društvu priravnili 90 tisoč dinarjev. Rešili so tudi lepljenje plakatov z različnimi kozolci, prizadevajo pa si, da bi dosegli prepoved parkiranja tovornjakov pred restavracijo Rimska nekropola. V teku so priprave na izgradnjo telefonskega omrežja Podlog—jama Pekel—Kale in Loke, stekle so raziskave toplotnega vrelca v Podlogu in razgovori o izgradnji trafo postaje pri jami Pekel.

V programu dela imajo poleg stalnih akcij še ustanovitev turističnega podmladka na osnovni šoli Šempeter, s pomočjo Gozdnega gospodarstva Celje, gozdni obrat Zalec-Vransko, bodo uredili poučno gozdarsko stezo z opisom posameznih vrst dreves v bližini jame Pekel, proučili bodo možnosti izkoriščanja termalnega vrelca v Podlogu za turistične namene, pripravili bodo načrte za nadaljnjo raziskavo jame Pekel, ob-

novili kiosk za prodajo spominkov in razglednic ter pripravili tradicionalne prireditve . . . Za predsednika so ponovno izbrali Slavka Štrucla (na sliki med govorom).

Tone TAVČAR

LD GOZDNIK GRIŽE

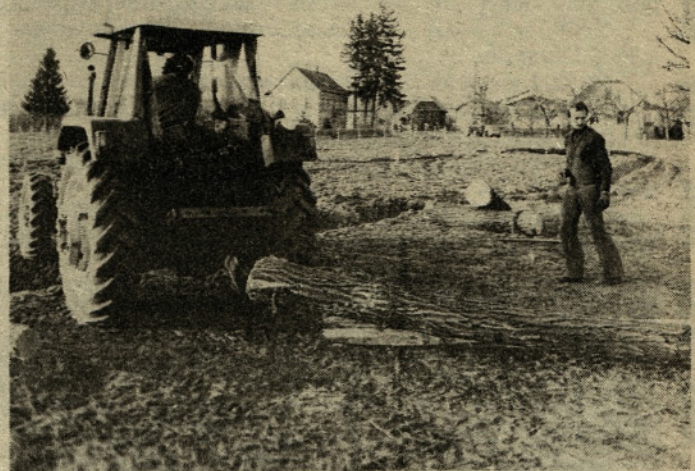
Kadar poročamo o delu neke lovske družine, običajno govorimo o številu divjadi, o odstrelu, pa tudi o načrtih za tekoče leto in še o raznih drugih problemih. Vendar pa je delo lovske družine Gozdnik-Griže širše, saj je omenjena družina tesno povezana z delom in življenjem krajevne skupnosti, kjer tudi sodeluje pri različnih akcijah. Tudi njihov lovski dom ne služi le 43 lovcev, kolikor jih šteje družina, temveč je namenjen tudi drugim. Tako so učenci osnovne šole Nade Cilenšek iz Griž v njem izvedli šolo v naravi, v kateri so poleg spoznavanja narave spoznali tudi delo lovcev. Dogovorili so se, da bodo z lovci sodelovali tudi v bodoče in jim pomagali pri krmljenju živali in pri raznih drugih opravilih v gozdu, v zameno za to pa jih bodo lovci seznanjali z življenjem v gozdu.

Torej zelo neposredna oblika pouka. V omenjenem domu so prebivali tudi najmlajši taborniki.

Pri obnovi doma so opravili več kot 700 udarniških ur v vrednosti 250 tisočakov, več kot 400 udarniških ur pa so opravili v lovišču pri izgradnji prež in pri krmljenju divjadi. Omeniti velja predvsem dva njihova člana in sicer Franca Poteka in Jožeta Šusterja, ki sta sama opravila preko 150 ur.

Med načrti, ki so jih sprejeli za letošnje leto, je tudi organizacija razstave o lovu za občinski praznik, srečanje krajanov in lovcev, marsikaj bo treba postoriti še okoli doma, predvsem pa bi radi uredili novo strelišče. Obvezali so se, da bo v ta namen vsak opravil po 20 ur prostovoljnega dela.

-fj

NOVE HMELJSKE ŽIČNICE

V naši občini bodo letos obnovili več kot 100 ha hmeljišč. Lepo vreme v minulih dneh je omogočilo, da so pričeli tudi s postavljanjem novih hmeljskih

žičnic. Priprava lesenih drogov za novo hmeljsko žičnico v Ločici pri Polzeli.

T. TAVČAR

ŠE O ODPADKIH

Ko smo v prejšnji številki zapisali, da nas zanima, kaj menijo o odpadkih v Rojah inšpektorji, smo prejeli naslednje mnenje, ki nam ga je dal sanitarni inšpektor Srečko Šetina.

„Po objavi tega primera v vašem časopisu smo si pristojni inšpektorji ogledali odlagališče in ugotovili, da so bili razen blata vsi odpadki odstranjeni. Lastnik farme sedaj poginule kokoši oddaja

ustrezni službi, z razbitimi jajci pa krmi prašiče. Glede blata pa stvar ni tako enostavna, saj bo najbrž potrebna izgradnja greznice, kar pa ni tako poceni. Na vprašanje, kako je za nevarnostjo okužbe talnice, pa želim opozoriti, da možnost okužbe obstaja, saj v Šempetru kanalizacija ni zgrajena in sedaj vse odplake otekaajo tudi v podtalnico. Prav bi bilo, da bi ta problem začeli reševati oz. ukrepati, da ne bo prepozno.“

Odpisani

(Prvoaprilska, ali pa tudi ne)

Modra kuverta . . .

Vabilo: Tovariš Trpin, pridite ta in ta dan, to in to uro. Zglasite se pri dr. . . Nujno!

— Da ne boš pil! svari žena. Alkohol je v krvi tudi do 24 ur.

Svarilo tjavdan. Ko pa so kamilice na mizi zjutraj, opoldne in zvečer. To bi morala reči pred tedni. O, takrat pa! Na jezo, na žalost, krivico, otoplost . . .

Lepo jutro. Obraz zdravnika jasen, nasmejan. Dokler ne povem osnovnih podatkov. Nato tišina, resnost.

— Zaprite vrata. Sedite. Glejva si v obraz. Zamižite. Iztegnite roke. Razkročite prste . . . Uživate mnogo pomiril?

— Na koše.

— Kdo vam jih predpisuje?

— Vi in vaši kolegi. Pa specialisti. Nevrologi, psihiatri, kardiologi. Živčen sem. Tako pravijo, tako čutim sam.

— In zakaj ste živčni? Se kdaj vprašate? Koliko ste v življenju popili?

— Do tridesetega leta mnogo deset litrov. Začelo se je nekako pri petinštridesetem. Resneje — kasneje.

— Zdaj jih imate osemindeset. In ste postali resen problem. Doma, na delovnem mestu, glasni ste v krčmah. Kritizirate vse poprek. Meglite ugled kolektiva. Bili ste pred disciplinsko. Kot predpostavljani ste slab zgled podrejenim . . . Delovni disciplini ste pokazali hrbet. Tukaj je predlog za invalidsko upokožitev. In to po hitrem postopku. Svoje mora izreči še komisija. To je za danes vse.

Bolščim v asketski obraz.

— In od kod vam vsi ti podatki?

— Od vaših podrejenih in nadrejenih.

— Hvala, gospod doktor.

— Na svidenje v sredo, tovariš Trpin.

Trpin, trpin, trpin . . . mi pozvanja v ušesih, v glavi, v slehernem žvucu, v vsaki mišici. „O, ta prekleti svet!“ stisnem skozi zobe.

— So ti vzeli kri? sprašuje žena.

— Upokojili so me . . .

— Upokojili!?

Še lepše jutro. Ne delovno, uradno stopam proti podjetju. Ja, Trpinček, zdaj pa bo šlo. Predal za predalčkom. Ti, ki si bil tri mesece partizan. Ti, ki si bil na progi Šamac—Sarajevo dvakrat udarnik. Dvakrat udarnik Brčko—Banoviči. Udarnik na Pesnici, Borovnici. Dvakrat udarnik na Savinjski magistrali. Petinštridesetega si bil sprejet v SKOJ. Sedeminštridesetega v partijo. Ti, ki si predsedel na sestankih na tisoče ur. Ti, ki si ti navesili funkcij, kolikor jih je zmoglo ukrivljeno telo. Daj, razobesi odlikovanja, vsa priznanja. Od kulture, gospodarstva, do politike, od gasilcev, od društva prijateljev mladine. Ti boš stopil naravnost pred generalnega in mu življenje pokazal na dlaneh. Dvajset let brez bolniške. Trideset brez plavega. „Stoj! Kam hočeš?“

— H generalnemu!

— Ne moreš. Kar lepo po vrsti k predpostavljenim.

— Molči! Enaintrideset let sem pustil podjetju in ne bi smel pred generalnega? Stran! Še vedno sem samoupravljalec.

Prebijem se do vrat. Vlečejo me, zapirajo pot, ne odnehaj.

Lep fant, postaven možak. Jaz pa zgrbljen kot puranov kljun. In se gledava. Tako malo sva se videla v skoraj treh mandatnih dobah. Me mar sploh pozna?

— Sedi, tovariš, sedi. Sonja, postrezi z viskijem. Kaj te teži? Čakaj, kako se že pišeš? Nisva bila nekoč soseda? V tistem zatohlem stanovanju?

— Hvala, ne bom pil. Da, bila sva. Prišel sem povedat, da grem v pokoj. Samo dopust še koristim. Tako so mi povedali v zdravstvenem. Da ne bom delal sramote . . .

— Kaj, kaj pa govoriš?

— Nič, nič. Samo ob slovesu ne maram nikakršnega cir-kusa.

— In res ne boš pil? Hudiča, pa me ni nihče obvestil. In zdaj boš moral iz našega stanovanja. Kot zanalašč nimamo niti ene luknje prazne. Pa v teh letih si nisi ničesar pripravil? Vsaj kako utico?

— Sem. Imam . . . Pod našim svetlim soncem je za vsakogar kak prostorček. Tudi zame. Kako je že zapel Prešeren? . . . Mani strašna noč je . . .

Tako rečem in s trdim korakom stopim v lep, od sonca ožarjen dan.

Občni zbor planinskih društev

MNOŽIČNOST V PD ZABUKOVICA IN POLZELA

Kako bogata je bila dejavnost PD Zabukovica in PD Polzela, lahko ugotovimo iz poročil, ki so jih pripravili za občni zbor. Za obe društva sta značilni množičnost, skrb za vzgojo mladine, obujanje tradicij NOB in številni pohodi. Občna zborna sta potekala tudi v znamenju 90-letnice organiziranega planinstva v Sloveniji in seveda tudi Savinjski dolini.

Člani PD Zabukovica se vsako leto udeležijo pohoda po poteh I. Pohorskega bataljona na Osankarico, Roglo in Tinje. Skupaj s PD Polzela pa se udeležujejo pohodov na Stol, Porezen, Snežnik, k Bolnišnici Celje, po poteh I. celjske čete in ob spomenikih NOB v Savinjski dolini. Skupno pripravljajo tudi orientacijska tekmovanja.

Mladinci PD Zabukovica so opravili lani 38 akcij in so poleg izletov in pohodov opravili tudi veliko prostovoljnega dela. Pionirji so se udeležili 11 pohodov, 6 izletov in tekmovali na sedmih

orientacijskih tekmovanjih. Njihov predstavnik je bil na srečanju pionirjev planincev Jugoslavije na Tjentištu.

Se bi lahko naštevati uspešno opravljene akcije PD Zabukovica; omenimo naj le še, da so člani za prizadevno delo prejeli vrsto priznanj. Ob zaključku občnega zbora so sprejeli program dela za letošnje leto.

Preteklo leto je bilo za članice PD Polzela še posebej uspešno, saj jim je uspelo urediti planinski dom na Gori Oljki. Sami so opravili veliko prostovoljnega dela, pomagali pa so jim tudi člani sosednjih društev. Na občnem zboru so obudili spomin na številne pohode na Kamnik, Gozdnik, Mrzlico, Hom, Travniki in Solin v sosednjih republikah, kjer so stkali bratske vezi.

Na obeh občnih zborih so se planinci zahvalili Adiju Vidmajerju za njegov neprecenljivi prispevek k razvoju planinstva v občini.

fj

VELIKO IZLETOV IN POHODOV

Na letni konferenci planinskega društva Prebold, je bilo veliko govora o skrbi za vzgojo mladine. Poudarili so, da je planinstvo ena od interesnih dejavnosti, ki vključuje v svoje vrste veliko mladilo in ima zato pomembno vlogo v vzgoji. Odločno so se zavzeli za oživitve pionirske planinske šole, ki je v zadnjem obdobju nekoliko zamrla.

Iz poročila predsednika PD Prebold Iva Dežnikarja je moč povzeti izredno bogato dejavnost minulega obdobja. Njihova aktivnost se odraža v številnih pohodih in izletih, prostovoljnem delu, orientacijskih tekmovanjih, raznih predavanjih, v manifestacijah in drugih akcijah telesnokulturnega pomena. V društvu je trenutno 428 pionirjev, 93 mladincev in 397 članov. Aktivnost le-teh pa se odvija preko COŠ Prebold, OŠ Šempeter, tekstilne tovarne, Gradnje in Ingradra Gomilsko. V minulemu letu so se udeležili množičnih spominskih pohodov planincev na

Osankarico, Stol, Porezen, Dobrovlje, Po poteh partijske Ljubljane, pohoda Od spomenika do spomenika in pohoda k bolnišnici Celje na Travniku. Bili so organizatorji dveh pohodov v Marijo Reko. V Alpe in sredogorje pa je bilo organiziranih več enodnevnih in dvodnevnih izletov. Skupno s COŠ Prebold so izpeljali več enodnevnih izletov za pionirje in jim pripravili tudi izlet v neznanu. Njihovo delo je bilo resnično uspešno, veliko požrtvovalnost pa so pokazali zlasti člani upravnega odbora, ki so vse od lanskega julija sami skrbeli za nemoteno obratovanje planinskega doma, to pa v bencinski krizi ni bilo niti malo lahkota.

Na letni konferenci so ostro obsodili vandalsko početje, bili pa so enotni, da bo potrebno še bolj zavzeto in nestrno delati z mladimi in tako že v kalni zatrebi tranpoti posameznikov in jih usmeriti na pravo pot.

D. Naraglav

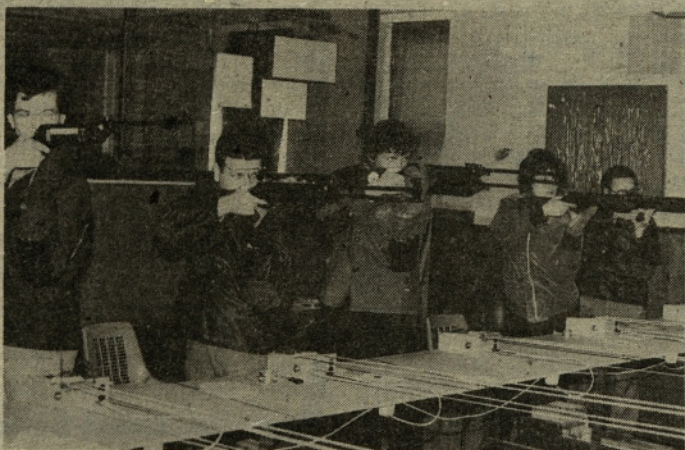
MEMORIAL VLADA VEBRA

Smučarski klub Gozdnik Žalec je v začetku meseca pripravil in izvedel memorial Vlada Vebra — vsestranskega športnika in funkcionarja FIS, ki je bil s srcem predan razvoju telesne kulture, še posebej pa smučanju. Bil je smučarski učitelj, trener in aktiven smučar, saj je v začetkih jugoslovanskega smučanja tudi tekmoval in bil zmagovalac šarplaninskega pokala. Bil je tudi ustanovitelj smučarskega kluba Žalec, sedanjega SK Gozdnik.

Spominskega tekmovanja se je udeležilo veliko smučarjev iz društev Partizan Vransko, Griže, Vinska gora, Prebold ter člani smučarskih klubov Prebold in Gozdnik Žalec. Tekmovalci so se pomerili v raznih jakostnih skupinah. Med pionirkami je zmagala Danica Turnšek s časom 43,98 (SK Gozdnik-Žalec); med pionirji je bil najboljši Srečko Cater s časom 42,40 (SK Gozdnik-Žalec); med mladinkami je zmagala Jana Šporin s časom 55,81 (Partizan Vransko); med mladinci Dušan Cater, čas 44,99 (SK Gozdnik-Žalec); med mlajšimi članicami Breda Zalokar s časom 57,33 (Partizan Griže); med mlajšimi člani Rudi Medved s časom 48,16 (SK Gozdnik-Žalec); med starejšimi članicami Milena Kveder s časom 1.05,16 (SK Gozdnik-Žalec); med starejšimi člani Vlado Vertačnik s časom 48,91 (SK Gozdnik-Žalec); in med veterani Franc Pintar s časom 55,28 (Partizan Griže).

Ekipni zmagovalce je postal Smučarski klub Gozdnik Žalec pred Smučarskim klubom Prebold in Partizanom Griže.

-vc

ZA ZLATO PUŠČICO

Na občinskem prvenstvu za zlato puščico je nastopilo 23 strelcev. Zmagal je Mladen Melanšek s 558 krogi, sledi Franc Kotnik 542, Polde Valant s 532 krogi itd.

SD Griže pa je pripravila občinsko prvenstvo osnovnih

šol z zračno puško. Nastopilo je 19 pionirjev in 12 pionirk.

Ekipno je pri pionirjih zmagala OŠ Petrovče, pri pionirkah pa OŠ Griže. Na sliki: Z regijskega tekmovanja za „zlato puščico“, ki je bilo v Žalcu.

USPEH ŽALSKIH STRELCEV

Strelci iz Žalca so dosegli izreden uspeh na republiškem prvenstvu v streljanju z zračno puško, ki je bilo v Hrastniku. Mladinca Mladen Melanšek in Darko Turnšek sta se uvrstila na državno prvenstvo. Mladen Melanšek je nastreljal 366 krogov in osvojil tretje mesto,

Darko Turnšek pa je s 356 krogi dosegel normo za nastop na državnem prvenstvu. Na državno prvenstvo članov pa se je uvrstil tudi Franc Kotnik, ki je nastreljal 365 krogov. Vsem želimo mnogo uspeha tudi na državnem prvenstvu.

JV

SMUČARSKI SKOKI

Pod pokroviteljstvom krajevnih organizacij ZZB NOV Braslovče je smučarski klub Braslovče-Andraž pripravil smučarske skoke za pokal Dobrovelj. Nastopilo je kar 126 skakalcev iz 11 klubov. Največ uspeha so imeli domači skakalci. Pri ml. cibanih je zmagal Robi Oblak, pri st. cibanih Franjo Ažman, pri ml. mladincih Jani Jager, pri st. mladincih Jože Verdev, pri članih Marko Kralj, pri ml. veteranih pa Jože Sredenšek. Najstarejši tekmovalcec je bil

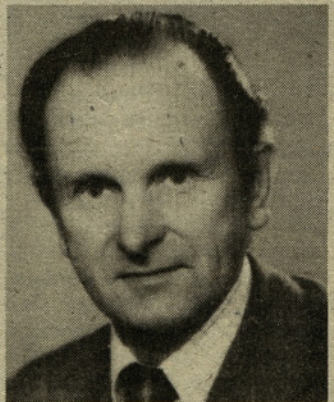
Ivan Kávčič (43 let), ki je nastopal v kategoriji st. veterani in zasedel tretje mesto. Ekipno je zmagal SK Braslovče-Andraž. Pokal je na zaključni prireditvi podelil predsednik krajevnih organizacij ZZB NOV Braslovče Jože Jeram.

Pripravili pa so tudi občinsko tekmovanje v smučarskih skokih. V posameznih kategorijah so postali prvaki: Robi Oblak, Franjo Ažman, Janko Mogel, Jože Kugler, Marko Kralj in Miro Plaskan.

GOZDNIK NAVDUŠIL SMUČARJE

Smučišče Gozdnik je sprejelo prve smučarje, ki so bili s smuko zelo zadovoljni. Različna tekmovanja, ki jih je pripravil smučarski klub Gozdnik, so privabila veliko tekmovalcev. Na vseh tekmovanjih in akcijah pri urejanju smučišča pa je bil nepogrešljiv predsednik smučarskega kluba Rado Rotar.

»Vesel sem, da smo smučišče že toliko uredili, da se lahko že smučamo. Vsi, ki so doslej dvomili v naše načrte, so se lahko prepričali, da je bila odločitev za izgradnjo smučarskega centra pravilna. Led je torej prebit. Naši načrti pa so že usmerjeni v akcije, ki jih moramo opraviti do naslednje smučarske sezone. Ureditev ceste, elektrike in seveda postavitev vlečnice bo od nas zahtevalo veliko truda, ki ga brez pomoči drugih ne bomo mogli opraviti. Preko 5000 ur prostovoljnega dela bo potrebno; z akcijami bomo pričeli ob sobotah in nedeljah že aprila. Poleg tega bomo nadaljevali z zbiranjem finančnih sredstev v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela. Ob tej priliki se želim zahvaliti delavcem Gradnje, SIP-a Šempeter, obrtnikom in občanom kra-

Rado Rotar

jevne skupnosti Griže za finančna sredstva, ki smo jih dobili za začetek gradnje smučarskega centra. Pričakujemo pa tudi pomoč občanov drugih krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela, da bi uresničili tudi načrte letošnjega leta, torej, da bi se naslednjo sezono na smučišče že lahko povzpeli z vlečnico.

To si zagotovo želimo vsi, ki se radi smučamo. Smučarskemu klubu in režijskemu odboru želimo veliko uspehov, prav pa bi bilo, da jim pomagamo, kajti le v slogi je moč. Dokažimo, da je to res.

jk

KARATEISTI NA REPUBLIŠKEM PRVENSTVU

Pred dnevi je bilo v Ljubljani republiško mladinsko prvenstvo v karateju. Največ uspeha med našimi karateisti je imel Rihard Žibrat, ki je v polteški kategoriji osvojil drugo mesto. Uspešen je bil tudi Mirko Hu-

doverniki, ki je v težki kategoriji osvojil peto mesto. Rihard Žibrat si je z osvojitvijo tega mesta pridobil pravico nastopa na državnem prvenstvu v Zenici.

-vc

TOZD ZABUKOVICA

vabi k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih del in nalog

1. več vodovodnih monterjev
2. več stavbnih ključavničarjev
3. več strojnih ključavničarjev
4. več kleparjev
5. več varilcev

POGOJI: pod 1, 2, 3, 4 in 5 se zahteva ustrezna poklicna šola z enoletnimi delovnimi izkušnjami

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD VRANSKO

vabi k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih del in nalog:

1. več kleparjev
2. več ključavničarjev
3. več varilcev
4. dva strugarja

POGOJI: pod 1, 2, 3 in 4 se zahteva ustrezna poklicna šola z enoletnimi delovnimi izkušnjami

Delovna organizacija ima ustrezne delovne prostore, zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do temeljnih organizacij.

Osebnih dohodkov so usklajeni s samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke SIGME Žalec.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 10-tih dneh po objavi na naslov SIGMA ŽALEC, Pečnikova 1, Žalec — kadrovska služba.

NOVO!

Foto RIZMAL Žalec
Kardeljeva 20
telefon. 710-538

BARVNO FOTOGRAFIRANJE ZA VSE OSEBNE DOKUMENTE

Fotografije v nekaj dneh!

Odprto vsak dan, razen sobote, od 13. do 17. ure.

Izletnik Celje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA
POSLOVALNICA ŽALEC
tel. 710-019, 710-870

PRVOMAJSKE POČITNICE

na morju — Portorož, Umag, Poreč, Vrsar, Pula, Medulin, Rabac, Kraljevica, Dramalj, Crikvenica, Selce, Novi Vinodolski;
v zdraviliščih — Radenci, Dolenjske toplice, Čatež

STROKOVNA POTOVANJA

München — BAUMA '83 od 9. do 11. 4. 1983 (z avtobusom)

VSE STRANKE OBVEŠČAMO, DA JE ŽE IZŠEL CENIK ZA POLETJE 1983 NA JADRANU, ZATO VAS VABIMO, DA SE ZGLASITE V POSLOVALNICI!

DELOVNE ORGANIZACIJE, DRUŠTVA UPOKOJENCEV, MLADINSKE ORGANIZACIJE IN VSA OSTALA DRUŠTVA TER ORGANIZACIJE OBVEŠČAMO, DA PRAVLJAMO IN ORGANIZIRAMO VSE VRSTE STROKOVNIH EKSURZIJ TER IZLETE.

beogradska banka

temeljna banka ljubljana
poslovna enota žalec
63310 žalec, savinjska 6
telefon: (063) 710-650, 710-678

obrestuje dinarske hranilne vloge po najvišjih obrestnih merah, ki jih dobite z vezavo vaših dinarskih sredstev:

- nad 3 mesece po 12% obrestni meri
- nad 6 mesecev po 15% obrestni meri
- nad 12 mesecev po 18% obrestni meri
- nad 24 mesecev po 23% obrestni meri
- nad 36 mesecev po 28% obrestni meri

Za odprodana devizna sredstva nudimo ugodne gotovinske kredite za določene namene po nižji obrestni meri.

Obrestna mera za te kredite je do 18%.

Oglasite se v naši PE Žalec, kjer boste deležni hitrih in solidnih uslug.

DA NE POZABIMO

90 LET SLOVENSKEGA PLANINSKEGA DRUŠTVA

90 LET SAVINJSKE PODRUŽNICE SPD

Po ustanovitvi Slovenskega planinskega društva 27. februarja 1893 je bila ustanovljena 20. avgusta 1893 Savinjska podružnica, ki jo je ustanovil Franc Kocbek, ki je bil tudi njen načelnik vse do leta 1927. Kot mladenič je leta 1882 prišel na trivialno šolo v Žalec, rad pa je zahajal na bližnje hribe. V letu ustanovitve je podružnica štela 41 članov, že naslednje leto je bila zgrajena na Molički planini Kocbekova koča. Pobudo za poimenovanje koče je dal pesnik Anton Aškerc, ki je bil takrat kaplan v Žalcu. 28. 9. 1899 je bila odprta Hausenbichlerjeva koča na Mrzlici, zgrajena s finančno pomočjo Savinjske posojilnice. Precej sredstev so zbrali s tombolo, ki so jo organizirali v Žalcu. Najzaslužnejša za izgradnjo koče sta bila Anton Petriček in Ivan Kač. Savinjska posojilnica, katere ravnatelj je bil Franc Roblek, ki je bil tudi ustanovitelj žalskega odseka Savinjske podružnice leta 1919, je finančno podpirala delovanje podružnice. Med ohranjenimi dokumenti naj omenim vabilo za sestanek podružnice 7. oktobra 1924 v gostilni Hodnik v Žalcu, ki so se ga med drugim udeležili tudi Risto Savin, Franc Roblek, Vilko Senica, Josip Lorber — starejši in mlajši ter Rajko Vrečar.

Podružnica je posebno pozornost namenjala markiranju poti; tako je bilo že prvo leto označenih 40 poti. Prejšnje nemške oznake so se morale umakniti slovenskim. Leta 1904 je bila markirana pot iz Šoštanja mimo Lokovice, Velikega vrha in Dobriča na Goro Oljko. Planinci so skrbeli tudi za izgradnjo cest. Tako so leta 1894 zgradili cesto od Luč do Solčave, ki je bila večkrat porušena; ob pomoči Savinjske posojilnice pa so leta 1922 zgradili cesto do Logarske doline. Po njej se je prvi z avtomobilom pripeljal Peter Majdič iz Celja. Delo Savinjske podružnice je bilo zelo uspešno vse do druge svetovne vojne, ko je aktivnost usahnila. Premoženje podružnice je zajelo nemško društvo Alpenverein. Okupator je požgal planinske koče, med njimi tudi kočo na Mrzlici in v Logarski dolini.

Po drugi svetovni vojni pa se je planinstvo spet razmahnilo. Ustanavljala so se nova društva, gradile koče, urejale planinske vezne poti, precej pa je bilo cestnih povezav hribovja z dolino. Razmahnilo se je delo z mladino, gojenju tradicij NOB posvečajo društva precejšnjo pozornost.

Temelje, ki jih je postavil Franc Kocbek v času porajanja planinske organizacije, po drugi svetovni vojni pa prof. Orel, so čvrsti in jih danes dograjuje močna planinska organizacija.

F. Ježovnik

100 KMEČKIH ŽENSK SE JE VRNILO

V soboto, 26. marca, sta v Žalec pripeljala dva Izletnikova avtobusa, v katerih je bilo 100 kmečkih žensk, ki so prvič potovale, sedaj že na 11. izlet na morje. Organizatorja sta bila tudi tokrat Novi tednik in Radio Celje. Letos sta bila pokrovitelja tega izleta SOZD Hmezad Žalec — KZ Savinjska dolina-TOZD. Lastna kooperacija in SIP Sempeter. Izlet je trajal dva dni. Začel se je v Celju v petek, dne 25. marca zjutraj, na parkirišču Izletnikove avtobusne postaje ter nadaljeval skozi Žalec (tu so se družbi pridružili člani narodnozabavnega ansambla Veseli hmeljarji) do Sempetra, kjer je bil ogled SIP-ovih delovnih prostorov.

Naslednji postanek je bil v bifeju na avto cesti nad Postojno, glavni pa v gostišču pri TOMI v Portorožu, kjer je ob malici za prijetno razpoloženje zaigral ansambel Primorski fantje iz Pirana, ki je že večkrat nastopil na libojski reviji narodnozabavnih ansamblov. Glavna postojanka je

bila tako kot vsa leta v hotelu EDEN (raj!) v Rovinju. Popoldne so se vse udeleženke popeljale na morje do Crvenega otoka, zvečer pa so se razvedrile na koncertu in družabnem večeru ob igranju Veselih hmeljarjev. Domislice za dobro voljo je trosil humorist Celjski Poldek.

Da se naše ženske na poti dolgi dva dni ne bi izgubile, so imele pripete šopke Vrtnarstva Medlog iz Celja, ki je v sklopu SOZD Hmezada, in značke, ki jih je izdelal Janko Melanšek iz Žalca. Nekaj daril za vse pa so prispevali tudi delavci KIL Liboje, Tovarne nogavic Polzela, Name Žalec in še mnogi drugi.

Za izlet so se prijavile kar 1703 udeleženke (kar je rekord), popeljali pa smo jih samo sto. Drugim ostane samo še upanje, da bodo imele naslednje leto več sreče pri žrebu. Več o prijetnem izletu, katerega glavno breme je letos nosilo žalsko območje, pa v naslednji številki Savinjskega občana.

TV

GASILSKO DRUŠTVO GRIŽE

Zadnje dni februarja so se griški gasilci sestali na svojem 63. občnem zboru, na katerem so z zadovoljstvom ugotovili, da imajo dom in opremo več ali manj urejeno, lani pa so prav zaradi tega tudi uspešno opravili svoje delo. Največ problemov imajo z dotrajanim orodnim vozom, ki ne more več služiti svojemu osnovnemu namenu, zato bi čimprej radi nabavili novega. Čeprav še ne vedo, kako bodo zbrali sredstva zanj, so si nakup le-tega zadali kot prioriteto nalogo v letošnjem letu. Računajo tudi na pomoč krajanov, ki jim le-te do sedaj še nikdar niso odrekli. Pa tudi sami so vedno pripravljeni pomagati sočloveku. Tako so lani kljub težavam z opremo pomagali prepeljati 90.000 litrov vode.

Občni zbor je poudaril

preventivno in vključitev društva v zaščitne ukrepe krajevne skupnosti, pa tudi vključitev v civilno zaščito. Vključili so se tudi v izdelavo požarnovarnostnega načrta krajevne skupnosti. Največ problemov imajo z odločitvijo, kdo naj bi skrbel za hidrante — Komunalno podjetje ali gasilci?

Na letnem obračunu minulega dela so se dogovorili tudi za bodoče delo, v katerem bodo predvsem skrbeli za izobraževanje, za izpolnitev gasilske opreme ter za najpomembnejše: za varovanje družbene in privatne lastnine. Za občinski praznik bodo pripravili dan gasilcev, skušali pa bodo obnoviti tudi obrambne dneve v krajevni skupnosti, na katerih bodo aktivirali pionirske desetine.

-fj

FOTOKRONIKA

Med prvimi znanilci pomladi so tudi tisti, ki hodijo nabirat regat. Letos jih je že kar precej. Regratova solata je zelo dobra, železo in vitamini pa so nam posebno potrebni sedaj, ko nas napada pomladanska utrujenost. Pa prištejmo še visoke cene solate v trgovinah in na tržnici!

T. TAVČAR

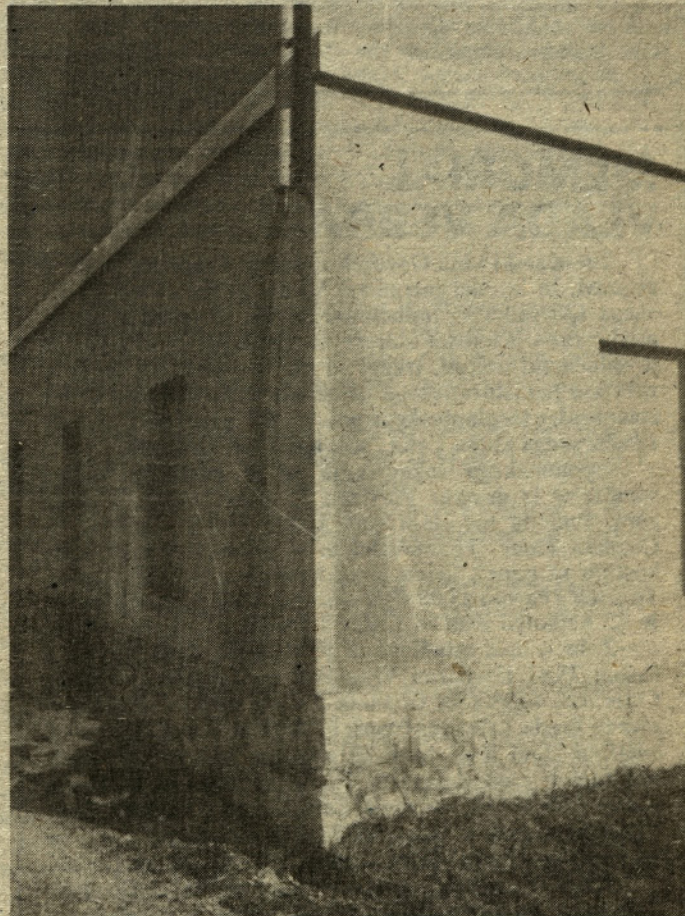

KAKO PREČKATI KRIŽIŠČE ŽALSKE OBVOZNICE OB PODRTEM SEMAFORU?

L. Korber

Občanom KS Ponikva je pri izgradnji vodovoda priskočilo na pomoč s prostovoljnimi delom 60 delavcev občirske uprave, družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti.

V objektiv smo ujeli objekt Komunalnega podjetja Žalec. Malomarnost je več kot očitna. Bo kdo za to odgovarjal?

Vabilo

za cepljenje psov proti steklini

Veterinarska postaja Žalec bo v mesecu aprilu opravila preventivno cepljenje psov proti steklini. Ker spada občina Žalec še vedno med občine, okužene s steklino, morajo biti cepljeni vsi psi, starejši od štirih mesecev. Stroški cepljenja, znamkice in vpisa v register psov znašajo 300,00 din, ki jih mora plačati lastnik psa ob cepljenju.

Cepljenje je obvezno!

RAZPORED CEPLJENJA

Dne 5. 4. 1983	Tešova Prapreče Ločica Zahomce	pri Čvan pri Pistotnik pri Ivanki Drobc pri Ukman	9.00 uri 10.00 uri 11.00 uri 12.00 uri
Dne 6. 4. 1983	Kapla Tabor Loke	pri Kokole pri KZ Tabor pri Jelen	9.00 uri 10.00 uri 11.00 uri
Dne 7. 4. 1983	Gomilsko Grajska vas Limovce	pri KZ Gomilsko pri gasilnem d. pri Mihi Ferme	9.00 uri 10.00 uri 12.00 uri
Dne 8. 4. 1983	Letuš Dobrovlje	pri Rovšnik pri Domu borcev	9.00 uri 11.00 uri
Dne 11. 4. 1983	Polzela Breg	pri Gosijek pri Okorn	9.00 uri 11.00 uri
Dne 12. 4. 1983	Andraž Založe	pri Vašl pri Čede	9.00 uri 11.00 uri

Dne 5. 4. 1983	Prelska Vinska gora Pirešica Janškovo selo Črnova Stebevnik Podkraj Ponikva Studenca	pri kapeli pri zadržnem d. pri Drev pri cerkvi pri Brecl pri uti pri Kutičan pri zadržnem d. pri kapeli	8.00 uri 8.30 uri 9.00 uri 10.00 uri 10.30 uri 10.45 uri 11.00 uri 11.30 uri 12.30 uri
Dne 6. 4. 1983	Hramše Vel. Pirešica Pernovo Galicija Zavrh Mala Pirešica Arja vas Drešinja vas Levec	pri Pušnik pri Fervega pri gasilnem d. pri zadržnem d. pri obiralnem st. pri zbiralnici ml. pri zbiralnici ml. pri Drev pri Strenčan	8.00 uri 8.30 uri 9.30 uri 10.00 uri 11.00 uri 11.30 uri 12.00 uri 12.30 uri 13.00 uri
Dne 7. 4. 1983	Ruše Kale M. Reka M. Reka Kaplja vas Latkova vas Prebold Gornja vas	pri Kramar v vasi pri Čeret pri Vrban pri Svet pri gasilnem domu pri Filijalki pri Ergot	10.00 uri 11.00 uri 12.00 uri 13.00 uri 14.30 uri 15.00 uri 16.00 uri 17.00 uri
Dne 8. 4. 1983	Petrovče Kasaze Liboje Liboje-Zagreb	pri zadržnem d. pri Arčan pri Škoberne pri Švarc	15.00 uri 16.00 uri 16.30 uri 17.30 uri
Dne 9. 4. 1983	Sempeter Vrbje Žalec Ložnica	pri zadržnem d. pri gasilnem domu v Vet. ambulanti pri gasilnem d.	8.00 uri 9.00 uri 10.00 uri 11.30 uri

HMEZAD NOTRANJA TRGOVINA ŽALEC TOZD Maloprodaja

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA NASLEDNJA DELA IN NALOGE

1. pomočnik vodje oddelka vodoinstalacije in toplotne tehnike
2. pomočnik vodje oddelka barve, tapete in kemikalije
3. pomočnik vodje oddelka kmetijske mehanizacije
4. prodajalec kmetijske mehanizacije
5. viličarist — delavec

POGOJI:

Pod 1 in 2 — končana poslovodska ali srednja komercialna šola in dve leti delovnih izkušenj na področju vodenja in organiziranja dela manjše skupine delavcev v zahtevani stroki

Pod 3 — končana poslovodska ali srednja komercialna šola ali kmetijska srednja šola strojna smer in dve leti delovnih izkušenj na področju vodenja in organiziranja dela manjše skupine delavcev v zahtevani stroki

Pod 4 — končana srednja kmetijska šola ali šola za prodajalce in eno leto delovnih izkušenj pri prodaji kmetijske mehanizacije

Pod 5 — končana osemletka in opravljen tečaj za viličarista ter eno leto ustreznih delovnih izkušenj. Delo je izmensko. V vseh primerih je poskusno delo 2 meseca.

Kandidati naj pošljejo prošnje z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v roku 8 dni od objave kadrovske službi DO Hmezad Notranja trgovina Žalec, Celjska cesta 7.